

Maxenca

List učenika OŠ dr. Ivana Novaka Macinec · rujan 2014. · ISSN 1333-5367 · broj 16 · cijena 15 kn

TEMA BROJA: **ŠTO NAS ČINI SRETNIMA**

Za početak...

Iz sadržaja izdvajamo

Tema broja: Što nas čini sretnima	4 - 9
Predškola	10
Produženi boravak	11
Intervju - Jasmina Tihi-Stepanić	13
Dan Roma	19
Posjeti	22
Projekti	26
Dan škole	31

I predškolci se hrane zdravo

Književni susret

Plesna za Dan Roma

Riječ uredništva

Dragi čitatelji,

pred vama je novi broj našeg školskog lista Maxenca. Njime ispraćamo još jednu školsku godinu, za neke uspješnu, za druge manje uspješnu. Njime potvrđujemo rezultate sviju nas, upoznajemo vas sa stalnim aktivnostima u školi i izvan nje.

Kroz ove školske dane učenici su se zajedno sa svojim učiteljima potrudili da nam i ova godina bude nezaboravna. Želite li saznati kako, okrenite novi list Maxence!

Ugodno čitanje!

Za uredništvo
Kasandra Balog, 7.a

Treći razredi u Županiji

Dan Škole

Doček prvoškolaca

Kao i svake godine nova četa malih prvašića pridružila nam se u našoj dragoj školi. Nakon kratkog programa uslijedio je govor ravnateljice, a onda su svi krenuli u svoje učionice. Veselimo se novim prijateljima i zajedničkoj igri.

Ivana Jakovljev, 4.d

Podrška prvašicima prvog dana

Za sigurnost u prometu

Ubrzo nakon što su po prvi put sjeli u školske klupe, naše prvašice potrebno je upozoriti na sve opasnosti koje vrebaju, posebice u onom dijelu dok su prepušteni sami sebi - na putu u školu. Da bi taj put bio što sigurniji pobrinule su se policajke iz Policijske postaje Štrigova upoznavši ih s osnovnim pravilima ponašanja u prometu. Učenici su demonstrirali svoje ponašanje u prometu, a goće su im ukazale kako izbjegći opasnosti. Za sigurnost u prometu potrebljno je pridržavanje pravila od strane svih sudionika.

Kassandra Balog, 7.a

Osobna iskaznica škole

Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec ubraja se među veće škole. Ove školske godine školu polazi 468 učenika u 24 razredna odjeljenja. U sklopu maticne škole je i područna škola sa 44 učenika u 3 razredna odjeljenja, od kojih je jedno kombinirano odjeljenje. U školi radi pedesetak nastavnika, 3 stručna suradnika uz nezaobilazno tehničko osoblje škole.

U sklopu škole, u Područnoj školi Gornji Hrašćan odvija se i Predškola za 44 djece smještene u 2 skupine. Za učenike 1. i 2. razreda organiziran je produženi boravak u kojem rade još 4 učiteljice.

Sandra Logožar, učiteljica

Riječ ravnateljice

Dragi čitatelji,

ispraćajući zadnje školske dane u lipnju stariji smo još jednu godinu. Uz uhodani posao koji radimo već dugi niz godina bogatiji smo za novo iskustvo produženog boravka organiziranog za učenike 1. i 2. razreda s ciljem što kvalitetnijeg učenja hrvatskog jezika. Program produženog boravka financiran je iz europskog fonda IPA.

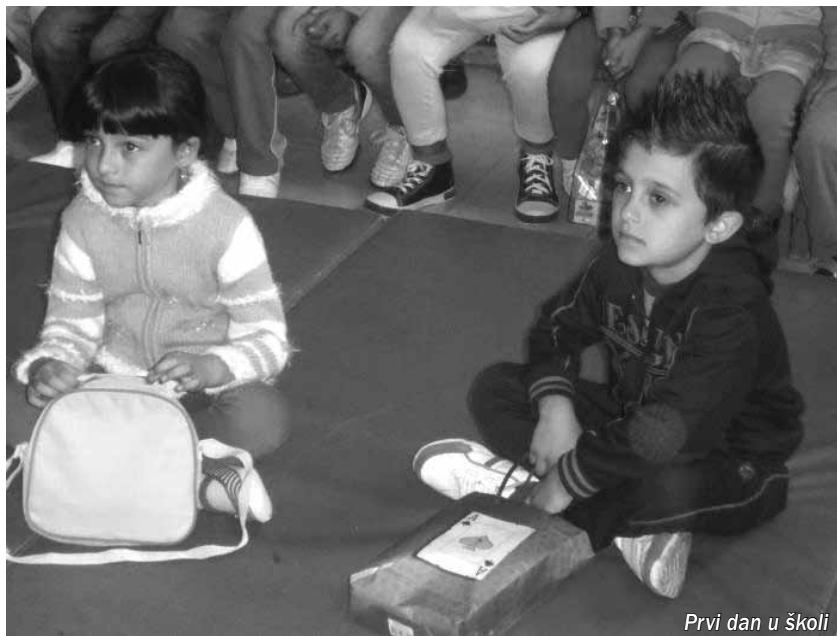
Prilagođavajući se specifičnostima naše škole provodimo i redovnu nastavu

Predškole tijekom koje osluškujemo potrebe naših budućih školaraca.

Organiziramo i provodimo 2 grupe predškolaraca koje financiramo sredstvima iz Ministarstva i Županije, odnosno europskog fonda REF.

Uglavnom se držimo i uskladjujemo Kurikul i Nastavni plan i program radeći savjesno i odgovorno sve zacrtano. Ponišni smo na postignute rezultate budući da smo sve odradili korektno. Uspješno provodimo godinu kraju u skladu s mogućnostima i sposobnostima djece. Imamo sedamdesetak zaposlenih i još uvijek radimo u dvije smjene. Nužno nam je potrebna sportska dvorana i nekoliko učionica da bismo bez teškoća mogli održavati sve sadržaje odgoja i obrazovanja.

Božena Dogša, ravnateljica

Prvi dan u školi

Maxenca

Tema broja: Što nas čini sretnima

Renato Superstar

Renato s učiteljem glazbene kulture

Dana 23. svibnja u Osnovnoj školi Cestica održavalo se međunarodno pjevačko natjecanje na njemačkom jeziku „Max sucht den Superstar“. Na tom natjecanju sudjelovala je i naša škola koju je predstavljao naj-talentiraniji u pjevanju, Renato Bogdan, učenik 7. c razreda. Taj dečko ima predivan glas i zbog toga je odlučeno da upravo on sudjeluje u natjecanju s pjesmom „Đelem, đelem“. Svaki dan je marljivo vježbao pod nadzorom učitelja glazbene kulture Gabrijela Kovačića. Ideja pak je krenula od učiteljice njemačkog jezika Ružice Horvat koja se pobrinula da tekst romske himne bude preveden na njemački jezik.

Na natjecanju je, po uzoru na Euro-song, svaka škola trebala imati svoj žiri koji je dodjeljivao bodove. Ulogu žirija naše škole imale su: Jelena Rebernik, 8.r., Jana Novak, 6.a i ja, Kasandra Balog, 7.a. U natjecanju su sudjelovali predstavnici iz 18 škola iz Hrvatske, Slovenije i Bosne i Hercegovine. Svi su lijepo pjevali pjesme na njemačkom jeziku. Kad je Renato zapjevao, publika je pozorno slušala te se u bržem dijelu pjesme digla na noge, pljeskala, navijala... Bili smo sigurni da im se dopalo i imali neki predosjećaj da bi mogao pobijediti.

Nakon odslušanih pjesama trebali smo dodjeljivati bodove, 3, 2 i 1 bod. Kad su se bodovi zbrojili, OŠ Novi Marof i OŠ dr. Ivana Novaka imale su isti broj bodova. Publika je tražila da Renato otpjeva još jednom. Puni emocija i ponosa otišli smo kući, a Renato kaže da će taj dan pamtitи cijelu vječnost. Odmah nakon natjecanja pitali smo učitelje o dojmovima. Evo što su nam ispričali.

Ružica Horvat:

Slušajući Renata više puta kako pjeva dala sam si cilj da otpjeva jednu pjesmu na međunarodnom natjecanju na njemačkom jeziku u Cestici. Izbor je pao na „Đele, đelem“ i krenuli smo u provođenje. Puno truda je uloženo u vježbanje izgovora i pjevanje, ali nije bilo uzalud. Ponosna sam i sretna što je moj učenik od 4. razreda.

Gabrijel Kovačić:

Izuzetno sam ponosan na svog učenika, tim više što je na natjecanju nadmašio sve naše probe u školi. Kad je stao na pozornicu, trema je nestala. Publika je prepoznala njegov talent, djevojčice u prvim redovima bile su „u transu“, svi su pružali ruke prema njemu, kao da je prava zvijezda.

Kristinka Vugrinec:

Nastupajući na natjecanju Renato je svima nama koji smo ga pratili i podrili priredio pravu bujicu emocija. Svima su nam se znojili dlanovi, srce je ubrzano kucalo, ježila se koža, zasuzile oči kada je taj sitni samozatajnji dječak pustio glas, zbilja smo bili ponosni na njega. Osjetili smo da je to „to“ i nadali se da će se Renato vratiti kući kao pobjednik. Dječak je pokazao svoj talent i doista bio zvijezda večeri.

Kasandra Balog, 7.a

Žiri na natjecanju

Tema broja: **Što nas čini sretnima**

Kako je Renato postao zvijezda

Renatov nastup

Poneseni emocijama nakon Renatovog uspjeha i, zapravo, uspjeha škole, zamolili smo ga da nam, u trenucima slave, odgovori na nekoliko pitanja.

• Kad si se i kako počeo baviti pjevanjem?

Pjevanjem sam se počeo baviti pred 3 godine kod prijatelja Dražena. Shvatio sam da mi dobro ide pjevanje pa sad često pjevam na zabavama u našem naselju i drugdje.

• Tko je prvi prepoznao tvoj talent, osim prijatelja?

U školi je to prva prepoznačala učiteljica Kornelija kad sam jedanput zapjevao na satu na načvor svojih prijatelja iz razreda. Pohvalila me i vjeroučiteljica Dajana. Ove godine to je prepoznačala i učiteljica Ružica i moj razrednik, učitelj Gabrijel Kovačić.

• Tko je donio odluku da baš ti sudjelujes u natjecanju na njemačkom jeziku?

Za mene se odlučila učiteljica njemačkog jezika, Ružica Horvat, koja je odabrala i pjesmu i prevela je na njemački jezik. Ja sam to prihvatio, svidjela mi se idea. Krenule su probe na kojima sam vježbao uz pomoć učitelja glazbenе kulture, Gabrijela Kovačića. Za Dan Roma i za Dan škole sam isto nastupao.

• Kako su tekle pripreme?

Na početku mi je bilo jako teško. Vježbao sam uz učiteljevu pratnju

na klaviru i tako mi je bilo lakše. Ali je uvjet na natjecanju bio da se ne smije pjevati uz nečiju pratnju pa smo počeli vježbati uz matricu. Najteža mi je prva kitica jer pjevam i nisko i visoko.

• Kako ti je bilo na natjecanju? O čemu si razmišljaо?

Razmišljaо sam o tome koje mjesto ћu osvojiti, hoće li uopće netko glasovati za mene jer sam Rom. A nakon nastupa puno njih mi je reklo da ћu sigurno ja pobijediti.

• Kako su ti se svidjele druge pjesme?

Dobre su bile, ali svi su oni pjevali nekako jedno te isto, zabavne njemačke pjesme. Moja pjesma bila je drugačija.

• Kako je teklo glasovanje?

Osvojio sam 22 boda. Od svakog žirija sam dobio nešto glasova. Na kraju su cure iz OŠ Novi Mađof imale isti broj bodova kao i ja. Nakon proglašenja otpjevao sam pjesmu još jedanput.

• Koji su tvoji dojmovi nakon svega?

Jako sam sretan i super se osjećam. Roditelji su ponosni na mene. Svi mi čestitaju. Htio bih se i dalje baviti pjevanjem.

Razgovarala:
Sandra Logožar, učiteljica

Tamburaška grupa

Predstavljamo nove nade

Medijska grupa

• Medijska grupa

Djeluje dvije godine, a počela je s troje ambicioznih osmaša, polovnom kamer(ic)om, posuđenim stativom i mnogo dobre volje polaznika te učiteljice hrvatskoga jezika Kristinke Vućinec. Bilježenjem važnih trenutaka u školi kao što su priredbe, gostovanja, terenska nastava i sl. polaznici su upoznavali osnove rukovanja kamerom i montaže. U prvoj godini rada iznjedriли su nekoliko reportaža. Ove školske godine priključile su se nove snage s novim idejama, a o rezultatima čitajte na sljedećim stranicama.

• Literarna grupa

Ta grupa djeluje već dugi niz godina pod vodstvom učiteljice razredne nastave Tanje Sertić. Ona svoju ljubav prema pisanju prenosi na svoje učenike, polaznike grupe. Teme biraju iz svega onoga što je blisko djeci pa su pjesme šaljive, radosne, zaljubljive, šarene. Sudjeluju na dosta natječaja, a vlasnici su i nemalog broja priznanja i nagrada. Rezultat njihovog rada možete pratiti na našoj web-stranici škole, a i na stranicama našeg školskog lista.

• Tamburaška grupa

Od ove školske godine djeluje i tamburaška grupa pod vodstvom učitelja glazbene kulture Gabrijela Kovačića. Polaznici grupe su učenici od 5. do 7. razreda koji sviraju različite instrumente - harmoniku, bas, bugariju, brač, bisernicu, def. Dečki kažu da im je malo teško, ali lijepo i zabavno. Instrumentima su znali baratat i prije, a učitelj im pomaže da sviraju što bolje.

Kasandra Balog, 7.a

Tema broja: Što nas čini sretnima

I mi smo happy

Učenici naše škole na inicijativu učiteljice medijske grupe Kristinke Vugrić su sudjelovali u snimanju spota uz pjesmu Pharrella Williamsa „Happy“. Htjeli smo biti dio velike plesne atrakcije pa smo zaplesali u školskom dvorištu. Svi smo se zabavili, a i pravu stvar uradili što potvrđuju i pogledi na YouTubeu. No, najvažnije je da smo svi zajedno plesali u ritmu. U nastavku donosimo dojmove učenika.

Lea Branilović i Maja Srnec, 7.b

Rasplesani happy učenici

Učitelji su pustili pjesmu Happy, a učenici su plesali. Učiteljica Kristinka nas je snimala. Neki učenici su imali majice na kojima je pisalo happy. Svi smo bili sretni i uzbudeni tijekom snimanja. U snimanju su sudjelovali svi učenici viših razreda, učenici na produženom boravku i neki učitelji. Bilo je lijepo i veselo.

Doroteja Lovrenčić, 6.a

Happy koreografija 6.a.

Možda spot ne bi ispaо takо dobro da nismo plesali moј prijatelj Karlo i ja?! Glazba se nije čula baš glasno pa sam na početku bio malо tužan, ali smo se svejedno zabavljali. Karlo i ja smo plesali tako da su nam se neki i smijali, no ubrzo su zaplesali i oni. Svi zajedno napravili smo dugačak „vlačić“. Bilo mi je jako lijepo, ali kad sam pogledao spot, malо sam se sramio kako sam plesao. Svi smo bili sretni i zadovoljni.

Julijano Ignac, 7.c

Tijekom snimanja osjećao sam se jako sretno i začuđeno zato što su i mene odabrali da plešem posebno. Kad su me učenici i učitelji vidjeli na spotu, svi su me pohvalili i zato se ja time jako ponosim. Zahvalio bih učiteljici Kristinki i defektologinji Simoni što su baš mene najviše snimale i stavile u spot koji je završio na internetu, na YouTubeu. Ja bih vas zamolio da vi koji još niste vidjeli spot, potražite ga na internetu - Happy Macinec. Srdačan pozdrav svima!

Marko Horvat, 7.d

Meni se jako svidjelo što sam i ja sudjelovala u tom snimanju. Jako sam se dobro osjećala, bilo je opušteno i zabavno. Na početku sam se sramila plesati, ali kad sam vidjela svog prijatelja Marka kako pleše, odmah sam se i ja pridružila plesu. Bila sam jako iznenadena kad sam vidjela da sam na internetu. Baš je fora! TKO NIJE PLESAO, NEKA SAD ZAPLEŠE!!!

Manuela Dobošić, 7.d

Svi smo plesali i zabavljali se. Bili smo vani i kad je učiteljica snimala svaki razred posebno, mogli smo odlučiti što ćemo otplesati. Bilo je zabavno. Bio je to najsretniji dan u školi. Hvala učiteljima i ravnateljici što su nam to omogućili.

Jana Novak, 6.a

I na užini se pleše Happy

Svi smo izašli iz škole sretni, barem većina. Neki su plesali i ludovali, a neki stajali i razgovarali međusobno skupljajući hrabrosti za plesne korake. To je bilo prvi put da u školi možemo plesati i zabavljati se bez da nas netko opominje. Meni je bilo zabavno i veselo, a sigurno i ostalima.

Iva Novak, 6.a

Maxenca

Tema broja: Što nas čini sretnima

I u našoj školi moguće je dočekati mirovinu

Oproštaj s tetom Maricom

Početkom nove kalendarske godine došlo je vrijeme da se oprostimo od osobe koja je svakodnevno bila s nama, pratila nas na poslu, brinula o čistoći i urednosti našeg radnog mješta - od naše tete Marice. Kad su se emocije odlaska u mirovinu malo slegle, odlučili smo zbog svih vas malo porazgovarati s njom i zabilježiti sve ono važno o njenom radnom i životnom vijeku. Teta Marica je spremno pristala na razgovor i s veseljem odgovarala na pitanja.

Parag is the happiest

Ideja o snimanju spota na pjesmu „Happy“ Pharrella Williamsa javila se u trenutku, u sljedećem je bila jednoglasno prihvaćena, a u nekoliko dana i ostvarena. Na ideju o snimanju spota došli su osmaši i njinova razrednica Kristinka Vugrinec. Članovi grupe zajedno s voditeljicom nisu bili zadovoljni količinom materijala snimljenog u školi i odlučili su „uhvatiti“ nove kadrove u romskom naselju Parag u kojem staneve većina učenika koji polaze školu u Macincu. Krenuli smo u realizaciju i zaista možemo reći

U zasluženoj ste mirovini nakon puno godina staža u ovoj našoj školi. Kako vam je ponovo doći u školu, samo u posjetu?

• Uvijek mi je drago vidjeti svoje kolegice i kolege s kojima sam zajedno radila dugi niz godina, a naravno i učenike koje znam, velike i male.

Kako vam je bilo kad ste prvi put došli u ovu školu, na svoje radno mjesto?

• Teško mi je bilo na početku, sa suzama sam znala ići na posao. Tako je kad misliš da nešto možeš, a onda shvatiš da si zapravo nemoćan. Ali treba se uvijek prilagoditi situaciji, prihvati kakva je i onda je lakše raditi.

da je Parag veselo naselje. Uz zvukove pjesme „Happy“ zaplesali smo svi, mame, tate, bake, djedovi, bivši, sadašnji i budući učenici ove škole, pa čak i neki djelatnici. Spotove možete pogledati na mrežnim stranicama OŠ dr. Ivana Novaka čija adresa glasi : <http://os-inovaka-macinec.skole.hr/> ili na youtube-u.

Emilija Horvat, 8.r.

Happy ples u Paragu

Kako vam je bilo raditi ovdje toliko godina?

• Čovjek se prilagodi s vremenom pa sam se tako i ja. Dalje sve ide normalno. Znaš svoje obveze i trudiš se obavljati ih savjesno.

Koji događaj najbolje pamtite? Ili cega se najradije sjetite?

• Neke se najradije sjetim izleta na kojima sam bila s djelatnicima škole, posebno se sjćam izleta u Budimpeštu jer si čovjek takva putovanja rijetko priušti. Najzabavniji su bili izleti s nekadašnjom učiteljicom Prirode Jadrankom koja je bila jako šaljiva i uvijek nas je sve nasmijala, kao i Anica Puklavec.

Nedostaje li vam posao? Kako provodite dane u mirovini?

• Moram priznati da mi posao baš i ne nedostaje. Vrijeme ionako provodim radno, zauzeta raznim aktivnostima - uživanjem na vrtu, na polju, u branju šipka, bazge i svačeg drugog. Uvijek se nađe posla i zanimacije.

Kakav dojam su na vas ostavili učenici naše škole?

• Uglavnom dobar, no uvijek se našlo nekih koji su radili probleme. Bilo je lijepih i manje lijepih trenutaka s njima.

Što vam je u poslu bilo najteže?

• Najteže mi je bilo kad su neki učenici namjerno radili gluposti, kad nisu slušali odrasle ne znajući što se sve može desiti zbog gluposti.

S kim ste najbolje surađivali?

• Sa svima sam jednako surađivala. Nemam nikog koga bih posebno izdvojila. Jedino što sam više surađivala s onima koji dulje rade tu u školi.

Vi ste primjer da je i u ovoj školi moguće provesti radni vijek i dočekati mirovinu. Uživajte u zasluženoj mirovini. Što biste nam poručili za kraj?

• Naravno da je moguće i u našoj školi doći do mirovine, treba se prilagoditi i prihvatiti posao takvим kakav je i ne će biti teško.

Razgovarala: Sandra Logožar,
učiteljica

Maxenca

Tema broja: Što nas čini sretnima

Iz PRO Gornji Hrašćan:

Izazov je raditi u kombiniranom razrednom odjelu

Iako već radim u školi 28 godina, rad u kombiniranom razrednom odjelu mi je prvo iskustvo. Bio mi je to novi izazov. U početku nije bilo lako. Trebalo je pisati godišnji plan rada za dva razreda, priprave, školski kurikulum , uskladiti satove, integrirati sa-

držaje, korelaciju među predmetima. No malo sam se bojala kako će to sve uskladiti u razredu. U početku nije bilo lako. Djeca su morala usvojiti neka pravila ponašanja, naučiti tiho raditi na zadatku, sačekati pomoći učiteljice, više suradničkog učenja. Zanimljivo je bilo kako su učenici dru-

goga razreda malo bili „ljudomorni“ jer dijele učiteljicu, više sam vremena radila s prvašićima na pokazivanju slova, pa su učenici drugoga razreda

namjerno izmišljali da i njima treba pomoći. No kada smo svi zajedno shvatili da takav rad ima mnoge pred-

nosti dalje je bilo lako. Mnoge aktivnosti radimo zajedno, na različitim nivoima. Koristim aktivne metode po-

učavanja. Mijenjam oblike rada kako bi nastava bila dinamična i izazovna.

Pomažu jedni drugima u radu. Puno je suradničkog učenja. Imamo i zajednička druženja s roditeljima, zajedničke izlete, terensku nastavu. Shvatili smo da je različitost prednost pa je tako i prihvaćamo.

Bernarda Novak, učiteljica

Sreća je biti u kombiniranom razrednom odjelu

Emerik: Učim od drugih. Zajedno se igramo.

Filip: Lijepo mi je na likovnom crtati u društvu i uspoređivati radove. S Mihaelom igrati nogomet.

Darija: Ponekad si ponavljam što smo učili u prvom razredu. Rado pomažem prijateljima prvoga razreda.

Stela: Puno nas je. Možemo na tjelesnom svi igrati nogomet. Zajedno idemo doma, na izlete,

u prirodu. Zajednička druženja s roditeljima su mi uvijek najljepša. Tada sam sretna.

Ana: U početku je bilo malo teže, smetali smo jedni drugima u radu, ali sada smo naučili pravila pa si pomažemo, učimo jedni od drugih. Istovremeno pišemo testove, samo različite. Sada možemo igrati bilo koju igru, dosta nas je. Idemo na terensku nastavu zajedno. Mi drugi razredi smo u paru s prvim, učimo ih , pomažemo si.
Karlo: Zajedno smo išli u kino gledati Šegrta Hlapića, pa smo

Tema broja: Što nas čini sretnima

međusobno raspravljali o filmu.
Patrik: Lijepo je na tjelesnom. Možemo se podijeliti u više grupa, igrati štafetne igre. Zajedno imamo mnoge aktivnosti. Kao vrijeme za čitanje.

Druženje s predškolcima

Iva: Lijepo mi je zajedno. Za vrijeme testova sjedimo s prvim razredom kako ne bi prepisivali. To je dobro. Ponavljam si što sam učila u prvom razredu. Na izletima je lijepo zajedno kao i kad idemo u prirodu, na sajam knjiga, terensku nastavu.

Deana: Svi se uvijek zajedno igramo. graničare, nogomet. To mi je lijepo.

Fabian: To je dobro jer možeš puno naučiti od starijih, sresti nove prijatelje.

Vanja: Zajedno smo isli na sa-

jam knjiga. Zajedno se pozdravljamo u krugu na početku sata.
Dorian: Malo se pravimo važni jer smo stariji. Pomažemo si. Ponekad velimo učiteljici kako je to nas učila da tako i sada uči prvašiće. Možemo igrati nogomet jer nas je zajedno dosta.

Zajedničke vježbe u prirodi

Adam: Lijepo mi je kad se igram drvenim kockama na podu s drugim razredom. Kad plešemo zajedno klinček stoji pod oblokom.

Vrijeme za čitanje

Zajednička igra - jesen

Ana Mari: Lijepo mi je dok je više djece u razredu, više prijatelja. Možemo se zajedno igrati i učiti. Lijepo mi je kad zajedno radimo tjelovježbu. Stariji nam pomažu u učenju.

Mihael: Sad se mogu družiti i s prijateljima prvoga razreda. Mi im pomažemo ponekad. Učimo ih pravila kako smo to mi u prvom naučili. Imamo i zajednička druženja s roditeljima. To mi je lijepo.

Zajednički sastanak s roditeljima

Izlet

S obitelji sam isla na Ivančicu. Bilo je predivno. Ima puno putova oko vrha. Ja ču opisivati onaj po kojemu mi idemo. Tamo gdje parkiramo auto teče nešto kao mali bistro potocić. Preskočite ga i došli ste na stazu. Do prve stanke ja već umirem. Na sreću, kada pređete prvu polovicu, ostatak puta je mačji kašalj. Kada dođete na vrh, imate travnjak. Meni se jako sviđa planinariti i to svake jeseni.

Ivana Jakovljev, 4.d

Zimski događaji

Počeli su praznici, hura!

Pitam se, pitam, ma gdje li je taj snijeg? Ja bih danas išao na brijeđ da se spuštam niz njega. Sanjati snijeg mogu, ali da padne, to ne mogu. No dobro, dosta toga. Za par dana stiže Nova godina, ali da ne prepričavam cijelu priču, malo ćemo ubrzati. Kuća puna ljudi i vatromet, a mi ćemo je dočekati, lijepu i srdačnu. Poslije Nove godine

uskoro će škola, počela su pripremanja.

Uz te pripreme bilo je i igara, zabave, ali i suza. Bio sam na praznicima kod bake i djeda, nisam baš puno razmišljao o knjigama. Sve što je lijepo kratko traje.

David Muršić, 4.d

Program Predškole

Predškola i ove školske godine djeli u prostorijama Područne škole Gornji Hrašćan od 17. rujna 2013. Program Predškole provodi se u suradnji s Ministarstvom znanosti, obrazovanja i sporta i Medimurskom županijom, a financira se iz europskog fonda REF. U programu Predškole sudjeluje 44 djece romske nacionalne manjine koji su smješteni u 2 odgojno-obrazovne skupine. Svaka od skupina, pod nazivima Pčelice i Kolačići, broji 22 djece, a što se tiče njihove pripreme za osnovnu školu, brigu vode dvije odgajateljice uz pomoć jedne romske pomagačice.

Roditelji na uskršnjoj radionici

O njihovom radu, aktivnostima s djecom i roditeljima razgovarali smo s odgajateljicama Dragicom Kraljić i Nives Hlebec koja je zamjena za trenutno odsutnu odgajateljicu Kristinu Branilović. Ispričale su nam sljedeće: „Budući da su djeca u Predškolu došla bez, ponajprije, higijenskih i kulturnih navika, potrebno je bilo najprije ih tome poučiti. Oni se sada kroz program Preškole tek socijaliziraju, uče se druženju, suradnji i zajedničkom radu. Neki su se ovdje po prvi put sreli sa slikovnicom pa im je s obzirom na to hrvatski jezik bio nepoznаница. Vole aktivnosti, rado se uključuju u rad, redovito dolaze, a to je jako bitno. Iz tog razloga su savladali puno i rezultati su vidljivi. Neka djeca su iznenađujuće napredovala. Određenima glasovna analiza i sinteza ne predstavljaju teškoće, ima dosta onih koji još ne čitaju. Djeca koja dolaze iz brojnijih obitelji teže usvajaju govor i pojedine riječi u izgovoru su nerazgovjetne.“

Predškolci za Dan Roma

Odgajateljice su posebno pohvalile roditelje s kojima vrlo uspješno suradju: „Na roditeljske sastanke svaki put odazove se 95% roditelja što je veoma visok postotak, a ista je situacija i s individualnim razgovorima. Zapravo je sve s njima moguće dogоворити. Dosad smo imali 5 roditeljskih sastanaka i 4 radionice. Cilj održavanja radionica jest da roditelji kroz rad nauče nove vještine i da se kreativno izraze prema svojim sposobnostima, a ujedno dobivaju i osjećaj da su važni sudionici programa Predškole. Ugodno iznenađuje podatak da se radionicama rado odazivaju i očevi. Roditelji vole ovakav oblik suradnje jer im uz sam ciljani zadatku koji se radi, daje mogućnost međusobnog razgovara, pomaganja i druženja.

Na zadnjoj radionici roditelji su izravali uskršnje košarice od vrbove šibe i uskršnje zečeve od papira. Košarice su se napunile obojanim jajima i cvjećem. Pisanice su ukrašavali raznim tehnikama: „pištenjem“ vune, kaširanjem krep papira, oslikavanjem akrilnim bojama, ukrašavanje šećerom i pastom od bijelog ljepla.

Što se tiče izostanaka, roditelji su i po tom pitanju savjesni jer je svaki izostanak opravdan liječničkom ispricnicom.“

Davor: Lijepo mi je i veselo jer se igramo. Prijatelji su dobri prema meni. Volim ići u školu jer mogu crtati i bojati.

Kevin: Lijepo mi je u školi jer imam prijatelje. Volim dok svi crtamo i nešto napravimo.

Jelena: Lijepo mi je u školi. Imam puno prijatelja. Volim hodati u malu školu jer crtamo, pišemo i gledamo crtane filmove.

Fašnička povorka

Antonia: Lijepo mi je u školi jer gledamo crtiće. Volim se igrati s curama i lutkama.

Leon: Lijepo mi je u školi jer se mogu igrati s igračkama. Volim hodati u šolu jer mogu nešto naučiti.

Leonardo: Volim crtati. Lijepo mi je jer imam prijatelje. Nitko se ne tuče jer nas čuva teta. Bolje se igrati nego tući. Najviše volim crtati i gledati televizor i igrati se.

Razgovarao: Dančo Horvat, 6.d

Što se radi u produženom boravku?

Produženi boravak od ove školske godine novina je u našoj školi. Podrazumijeva dnevni rad s učenicima 1. i 2. razreda nakon ili prije redovite nastave s ciljem još opsežnijeg i kvalitetnijeg učenja hrvatskog jezika za djecu romske nacionalne manjine. U produženom boravku s 4 grupe djece prvog i drugog razreda rade i četiri učiteljice

- Tina Domjanić Horvat, Lidiya Cecura, Sanja Oletić i Marina Žvorc.

Djeca su oko 8 sati dnevno u školi pa postoje nebrojene mogućnosti djelovanja u svrhu odgoja i obrazovanja. Rad u produženom boravku drugačiji je od klasične nastave, ne svodi se samo na pisanje zadaća, već učiteljice

određuju vježbe i zadatke pomoći kojih se provodi učenje. Cilj je i naučiti djecu kako učiti, istraživati, promatrati, proučavati, pomagati. Njihove aktivnosti obuhvaćaju učenje, odmor, ručak, sportske aktivnosti, radionice, igre. Izmjenjivanjem aktivnosti nastoji se stvoriti osjećaj ugode i zadovoljstva kod svih učenika, da djeca zavole školu.

Dojmovi učenika

Selman: Lijepo mi je u školi. Dobri smo prema učiteljici. Volim se igrati, bojati i vježbati.

Elvis: Volim kad se igramo s učiteljicom. Dobro je u školi.

Vlatka: Učiteljica je dobra, volimo se igrati i bojati crteže.

Monika: Lijepo mi je dok se igramo.

Luka: Volim doći u školu. Lijepo mi je dok nam učiteljica daje zadatke kući.

Karlo: Volim se igrati i crtati.

Dino: Ugodno mi je s učiteljicom.

Najljepše mi je kad učiteljica stavi da gledamo crtić.

Krešo: Volim gledati crtiće i dobivati petice iz tjelesnog.

Denis: Najbolje je kad igramo nogomet.

Manuel: Volim doći u školu, ne volim pisati zadaće jer mebole ruke.

Elvis: Volim igrati nogomet jer mi je lijepo davati golove.

Tomica: Najviše volim hrvatski jer mogu naučiti slova i pisati pisano.

Dominik: Najviše volim kad imamo informatičku.

Lana: Lijepo mi je jer hodam u školu.

Sebastian: Jako lijepo se osjećam jer imam puno prijatelja.

Danijel: Meni je lijepo što sam na produženom boravku jer si napravim zadaću.

Učiteljica: Jako su razigrani i veseli. Trude se. U školi se osjećam ispunjeno jer smo svi jako povezani.

Razgovarali učenici 6.d

Ljubavna priča

Jednog dana, dječak Luka še-tao je livadom. Ugledao je jedan lijepi cvjetić. Približio se i čučnuo uz njega. Tada se pojavio rozno-narančasti leptirić i sletio na cvjetić. Luka se nečeg sjetio i otrčao kući. Uzeo je fotoaparat, vratio se i fotografirao leptira na cvjetu.

Kada je došao u školu, ugle-dao je djevojčicu Anu na hodni-ku. Prišao joj je i dao fotografiju. Srce mu je jako lupalo jer je bio zaljubljen u nju. Ana je uzela foto-grafiju i poljubila ga. Bili su jako sretni.

Matea Balog, 2.a

Veselje u boravku

Ugostili smo zubara

U našu školu došao je zubar Ivo Lukić i njegova pomoćnica Nevenka Blagus. Zubari nam je govorio o higijeni i o zubima. Upozorio nas je na to da moramo redovito prati zube - ujutro, navečer i poslije jela. Oni koji to ne rade suočavaju se s bolovima i otečenim licem. Zato da

Gost zubar

bismo očuvali naše zdravlje, moramo redovito prati zube, 3 minute. Preporučuje se svima, i mladima i starijima. Zahvaljujemo zubaru Lukiću što nas je naučio nešto novo i podsjetio nas koliko je važna higijena.

Melita Balog, 6.d

Školska liječnica o pubertetu

13. prosinca ove godine u OŠ dr. Ivana Novaka Macinec stigla je gošća, školska liječnica Diana Đurić-Uvodić. Liječnica nam je govorila o pubertetu. Prenijela nam je veliku količinu znanja i pri-tom nas zabavila. Upoznila nas je s jednim razdobljem života u koje upravo ulazimo. To će nam pomoći da bolje i lakše shvatimo sebe u tim "kriznim" godinama. Zbog toga velika hvala gđi Đurić-Uvodić!

Ivana Jakovljev, 4.D

Obiteljski centar MŽ

U utorak 29.10. 2013. ugostili smo djelatnice Obiteljskog centra Međimurske županije. Tom je prigodom Jelena Ptiček, magistra psihologije zaposlena u Obiteljskom centru MŽ, održala zanimljivo interaktivno predavanje: "Odgoj bez batina".

Predavanju je nazočio veliki broj roditelja čija djeca polaze 1.a i 1.b razred. Roditelji su s velikim zanimanjem sudjelovali u predavanju te se nisu ustručavali postaviti pitanje kako bi razriješili nedoumice vezane uz odgoj djeteta. Tom je prilikom Lidija Vinković, ravnateljica Obiteljskog centra Međimurske županije, predstavila okupljenim roditeljima aktivnosti kojima se Centar bavi te ih informirala gdje se on nalazi. Pozvala ih je na suradnju kako bi zajedničkim snagama ostvarili dva cilja: zadovoljan roditelj i sretno dijete.

Simona Borko, defektologinja

Gošća - spisateljica Jasminka Tihi - Stepanić

Mjesec hrvatske knjige. Cilj - poticanje čitanja i stvaranje čitalačkih navika kod svih, posebice kod djece. U našoj je školi već postala tradicija da nas na čitanje potiču i pisci koji nam dolaze u goste taj mjesec. Ovoga puta imali smo čast ugostiti Jasminku Tihi - Stepanić, spisateljicu jedne od trenutno najčitanijih knjiga - „Imaš fejs?“.

Na početku susreta spisateljicu smo iznenadili monologom glavne junakinje djela kojeg je izvela Manuela Dobošić iz 7.d razreda i to na romanskom - bajaškom. Isti monolog potom je izvela i Hana Grabant iz 6.a na hrvatskom jeziku. Spisateljica je bila oduševljena izvedbom budući da je i sama učiteljica hrvatskog jezika te u svom radu također promiče multikulturalnost. Susret je protekao u predstavljanju književnice i njenog djela u čemu su sudjelovali i učenici. Imali su prilike postavljati pitanja, a i reći kako bi se oni ponašali su određenoj situaciji. Njezin roman aktualizira interes i navike današnjih tinejdžera pa im je samim time i postao interesantan. Spisateljica je otkrila da joj je dan ranije izašao drugi roman pod nazivom „Bacit ću ti kompjuter kroz prozor“ za koji vjerujemo da je isto tako zanimljiv kao i prethodni.

Ah, taj pubertet

Intervju sa spisateljicom Jasminkom Tihi-Stepanić

Posjet književnici iskoristili smo za kratak intervju s njom, no još prije našeg razgovora napomenula je da joj je bilo izuzetno lijepo i nekako posebno gostovati kod nas, a program koji smo joj pripremili, oduševio ju je.

1. Za početak nam se ukratko predstavite.

Ja sam Jasmina Tihi-Stepanić, profesorka sam hrvatskoga jezika, a u posljednjih godinu, dvije, tri počela sam se baviti i pišanjem. Napisala sam dva romana koji su do sada izdani. To je ovaj roman koji sam danas ovdje predstavila u školi, „Imaš fejs“ i drugi „Bacit će ti kompjutor kroz prozor“. Inače imam u pripremi još knjiga.

2. Autorica ste jednog od trenutno najpopularnijih romana. Zašto ste odabrali upravo "fejs" kao tematiku svog prvog romana?

"Fejs" sam odabrala zato jer je to planetarno poznata i važna pojava. Osim toga preko tog romana sam željela djeci i mладим ljudima prenijeti neke poruke, a to bi bile sljedeće - da "fejs" koriste jer on je sada tu, međutim da ga koriste na način da iz njega izvuku ono što je dobro, a ono što je loše da izostave.

3. Osim "fejsa" koji se ističe kao top tema roman sadrži i drugu problematiku iz života mladih. Odakle vam inspiracija za to?

Pa inspiracija za to mi je što živim okruženja djecom, dakle profesorka sam hrvatskoga jezika, stalno sam sa svojim učenicima, kako puno vremena provodim s njima u nastavi i izvannastavnim aktivnostima, a osim toga sam i roditelj. Mislim da za djecu treba pisati, treba pisati na suvremen način, treba pisati o temama koje njih privlače i da ih na taj način zapravo privučemo knjizi. Jer ima doista nekih lektirnih naslova koji su kao književna djela vrlo vrijedni, u to uopće ne treba sumnjati, međutim, današnjim generacijama baš puno i ne govore, više ih mogu odbiti. Dakle, to su jako vrijedna djela, ali treba ih malo primamiti nekim tematikama, nećim što ih zanima.

4. Koji su interesi vladali u vašoj mladosti, imamo li nešto zajedničko?

Kako da ne, sve generacije imaju nešto zajedničko. Ja sam, recimo, kad sam bila mala, strašno voljela čitati i to mi je ostalo do danas. Uvijek sam voljela i pisati

što mi je isto ostalo do danas. Voljela sam se družiti sa svojim priateljima, naravno uvijek su tu bile nekakve ljubavi, nekakve simpatije. Uvijek su odnosi među braćom aktualni kao što je i u ovom romanu naglašeno. Dakle, neki kontinuitet sigurno postoji, međutim nije bilo ovih suvremenih tehnologija koje su danas, ali mislim da nam to uopće nije ništa umanjivalo vrijednost i ljepotu djetinjstva, dapače.

Susret s književnicom

5. Jeste li u mladosti razmišljali o tome da biste jednog dana postali ovako popularna spisateljica?

Pa sad ne znam koliko sam baš popularna, vidim da mi se ovaj roman jako voli čitati, djeca ga vole, velim da je dobro prihvaćen. Ja sam uvijek, kao što sam rekla, voljela čitati, ali ja sam sama sebi postavila neka ograničenja za koja molim vas da si ih ne postavljate u životu. Ja, kako sam uvijek na nekakvom perfekcionističkom putu, recimo to tako, onda sam si mislila da ako ja ne mogu pisati kao Miroslav Krleža ili kao Ranko Marinković, onda ja ne moram uopće pisati što je zapravo toliko „bedasto“ jer ne mogu svi književnici biti vrhunski književnici niti to nije potrebno. Dakle, postoje različiti slojevi književnosti. Ja sam odabrala pisati za djecu i mislim da mi to dobro ide. Mislim da je važno pisati za djecu, da im se jako puno ima reći, naročito u današnje vrijeme kad ima puno različitih izazova.

6. Koja knjiga vam je najbolje, „the best“?

Stvarno imam jako puno knjiga, ali Kiklop Ranka Marinkovića mi je uvijek ostala kao posebna, ali mogla bih doista puno toga nabrojiti što volim.

7. Što mislite o facebooku, najraširenijom društvenoj internetskoj mreži. Treba li nam to po vama?

Po meni to uopće nama ne treba. Ne želim biti licemjerna, ali što sam ja bila na

"fejsu" pa koliko vidim za što sve ljudi to koriste. Svaki čas pročitaš na internetu o zlostavljanjima preko "fejsa" pa vrijedanima. Mislim da komotno naša civilizacija može bez toga, ali eto što je tu je, on je sada tu i kad već je, onda ga treba nekako pametno koristiti. Ali, apsolutno se može bez toga.

8. Jeste li već bili u ovom našem kraju? Kakvi su vaši dojmovi?

Ja inače jako volim ovaj medimurski kraj, znam da tu žive vrijedni, добри i dragi ljudi, da je kraj lijep, bogat i mislim da je tu jako lijepo živjeti. Sva ova mjesta kroz koja sam prošla su doista jako lijepa, uređena i sredena. I ovo najmanje selo u kojem sam bila je jako mi se čini uredno i lijepo za život. Mislim da imate jako dobre uvjete ovdje za odrastanje, doista tako mislim.

9. Što biste na poručili za kraj?

Za kraj bih vam poručila sljedeće - mislim da svatko od vas, svako dijete ima neke potencijale u sebi koje bi trebao iskoristiti. Vi to možda još ne zname. Ja sam još kao mala znala da ja znam pisati, ti možda znaš nešto drugo, uopće nije važno što je to. Zapravo svatko od nas ima i nekaku dužnost razvijati ono u čemu smo dobri.

Ispričat ću jednu anegdotu za kraj. Moj tata je bio krojač i šivao je samo za žene. Nekada se puno više šivalo nego danas jer danas ima puno jeftinih krpica pa više nitko ni ne šiva pa ni on. A imao je jednu jako dobru mušteriju kojoj je puno šivao. Jedanput je s njom mom tati došao njen brat koji je fizičar i radi u nekakvom institutu u Švedskoj gdje proučava sunčeve pjege. I veli on mom tati kad je bio došao da se njegova sestra tako vrati pred ogledalom i divi se kako je sve dobro na njoj: „Joj gospone Tihi, kako ste vi sretan čovjek, koliko ste vi žena usrečili, a ja proučavam sunčeve pjege, niti ko za mene zna, niti mi se ko veseli, a i pitanje je kakvi će biti ishodi toga proučavanja.“

Hoću reći da čovjek može biti dobar u svemu, dakle ako je netko dobar krojač - to je fantastično. Ako je netko dobar stolar, to je fantastično. Ako je netko dobar učenik, to je fantastično. Dakle, važno je da izvučete iz sebe ono najbolje i da na tome radite, da se u tom smjeru krećete i usmjeravate. Mislim da je to izuzetno važno.

Razgovarao: Filip Ivančić, 7.b

Županijska natjecanja

I ove godine naši su se učenici nakon uloženog truda i zalaganja njihovih mentora plasirali na županijska natjecanja iz nekih predmeta. Čestitamo! Slijedi popis:

predmet	ime i prezime učenika	ime i prezime mentora	plasman
matematika	Petar Horvat, 6.a Doroteja Lovrenčić, 6.a	Tina Ladić	8. 12.
geografija	Leon Rašić, 7.a Denis Horvat, 7.a	Sandra Gotal	12. 13.
povijest	Leon Rašić, 7.a Davorin Štefulej, 7.a	Nenad Martinec	8. 11.
tehničkakultura	Jana Novak, 6.a Iva Novak, 6.a	Nevenka Reif	4. 15.
vjerouauk	Emilija Horvat, 8. Martina Oršoš, 8. Melita Oršoš, 8. Romana Ignac, 7.a	Dajana Mikulan Vidović	8.

Kasandra Balog, 7.a

Naš mali kaj

I ove školske godine održala se, 10. po redu, manifestacija „Naš mali kaj“. Mi, mali kajkavci, okupili smo se u Murskom Središtu 20. studenog 2013. godine. Našu školu predstavljala su četiri učenika. Po dolasku smo bili smješteni u različite radionice. Nas četvero sudjelovali smo u jezičnoj radionici gdje smo slušali i saznali sve o povijesti kajkavskog narječja.

Predavanje, koje su održali profesori Stjepan Hranjec i Ivan Leček, trajalo sat i pol. To predavanje nam se isprva činilo dosadnim, ali je polako postajalo sve zanimljivije. Došli su i snimatelji koji su nas snimili za televiziju. Nakon zanimljivog predavanja, mali pjesnici su čitali svoje pjesmice. Leon Rašić iz 7.a je pročitao svoju pjesmu pod nazivom „I moja baka ima fejs“. Svima se svidjela njegova pjesmica o baki koja ima facebook i dobio je jedan veliki i zasluzeni pljesak.

Dejan Goričanec, Denis Horvat i ja sudjelovali smo u kajkavskom kvizu „Smo kaj pozabili?“. Natjecali smo se pod imenom Zlevanke. Zadatak u kvizu je bio objasniti kajkavske riječi

Sudionici na Našem malom kaju

ili ih prevesti na hrvatski književni jezik. Neke od riječi su nam bile sasvim nepoznate, a s druge strane bilo je i poznatih, npr. đundje, fasovati. Osvojili smo prvo mjesto koje smo dijelili s još tri škole. Svi sudionici su dobili poklon - školski rječnik, kemijsku olovku, fascikl i pohvalnicu, a i hranu i piće, baš fino. Naš mali kaj je super manifestacija pa se nadam da će i sljedeće godine sudjelovati. A ako budem te sreće, želim istu ekipu kao i ovaj put jer smo se lijepo proveli i bilo je baš zakon. U nastavku pročitajte Leonovu pjesmu „I moja baka ima fejs“.

Berta Bregović, 7.b

Klokan bez granica

Ovaj simpatičan naziv odnosi se na međunarodno matematičko natjecanje koje se održava već niz godina u većini škola u Hrvatskoj i svijetu. Ove godine natjecanje je održano 27. ožujka 2014. s početkom u 12 sati. Natjecalo se 52 učenika naše škole u 6 kategorija, a među 10 % najboljih nalaze se i učenici Luka Panić iz 2.a razreda i Klara Mihalić iz 3.c razreda. Čestitamo!

Kasandra Balog, 7.a

Čitanjem do zvijezda

U petak 28. veljače 2014. godine u Osnovnoj školi Prelog održano je županijsko natjecanje u znanju i kreativnosti „Čitanjem do zvijezda“. Učenici iz dvadeset međimurskih škola natjecali su se u kvizu znanja iz sljedećih knjiga:

1.Ivana Brlić-Mažuranić:

Priče iz davnine

2.Irena Begić:

Dolores i šumske sjene

3.Maja Brajko Livaković:

Stakleni dvorac

Uz natjecanje organizirane su zanimljive radionice za sudionike. Predstavnice naše škole bile su: Iva Novak , Jana Novak i Doroteja Lovrenčić iz 6.a razreda. Osvojile su sedmo mjesto.

Marija Tot, knjižničarka

Cure na natjecanju

I moja baka ima fejs

Čuda pot je nalukovala kaj mi to itak delamo,
s kim se spominamo, čemu se tulkovimo,
a unda je, kak z vedroga neba, pitala
ak i una more meti fejs.

Na te jene reči joko smo se smeiali,
mislili smo ka nas malo zafrkovle i ka se šoli.

Neje popustila tak dugo
dok ga je ne dobila.

Bilo joj je zanimljivo
jer, zamislite, pajdašice si je našla
z njimi se spominala, belo se kortala,
a dediju je obeda skuhati pozobila
i još se z njim posvodila.

I unda najemptut, več je ne išla na fejs.
Pitali smo ju: „Kaj pak je bilo, baka?“
A una je rekla: „Čuda časa sem na fejsu zgubila,
bole da sem vam za to vreme demperi
i čarape za zimu zašila.“

Denes rajši hekla i štrika
i z dedijom se spomina,
a bez jenih čarapi i demperi
nam bi bormeš bilo zima.

Leon Rašić, 7.a

Mama

Moja mama
jako voli crvene ruže,
ali mene voli najviše.

Kada me nježno
pogleda u oči,
ja zablistam
kao zvijezda u noći.
Volim svoju mamu!

Rosana Horvat, 4.a

Moja mama

Moja mama
Moja me mama
čuva i mazi,
na mene uvijek pazi.
Utješi me
kad sam tužna
i za mene peče
najslađe kolače.
Moja je mama
meni najbolja.

Vesna Ignac, 4.a

Denis Horvat, 7.a

Moja mama

Moja mama je dobra i draga prema
meni.
Ima crnu kosu i smeđe oči. Jako je
mršava.

Dominik Horvat, 2.a

Zeko

Zeko skače,
travu žvače.
Uskrsu se veseli,
iz košare jaja dijeli.

Martina Oršuš, 4.b

Veselje

Jako se veselim proljeću!
Sve je tako zeleno.

Jako se veselim proljeću!
Sve je opet šareno.

Veselim se Suncu i proljeću!
Matea Balog, 2.a

Lice moje majke

Lice moje majke
nježno je i drago.
Lice moje majke
rumeno je i blago.
Lice moje majke
puno je radosti
kad u krilu mene drži.

Sanja Oršuš, 4.b

Moja mama

Moja mama se zove Sandra. Ima plave
oči
i pjege po licu i nosu. Kosa joj je sme-
đa i dugačka.
Voli jesti rižu, a ne voli krumpir. Jako je
mršava.
Stalno je nasmijana.

Leona Mesarić, 2.a

Moja tata

Moj tata je radostan što ima mene.
On voli mene i mamu, a mi volimo nje-
ga. Ja tati pomažem kad me treba i
nešto me zamoli. Tata, mama i ja smo
jedna sretna obitelj.

Karlo Lesar, 2.a

Visibaba

Usred zelene trave
niknula visibaba bijela.
Kraj nje ljubičica
mirisava sjela.
Jaglac im skuhao kavicu
pa su dugo razgovarale
i Sunce nagovarale
da još jače sije
i Zemljicu ugrije.

Tea Štampar, 4.a

Danijel Bogdan, 4.b.

Dražulji kreativnosti

Živim u miru

V Mnogo puta si postavim pitanje, živim li ja u miru i što bi se dogodilo da sam živjela u vrijeme rata? Kad bih vrijeme vratila unatrag, shvatila bih da ja zaista živim u miru.

Pitala sam baku (jer ona živi u Bašnji) što se događalo u vrijeme rata. Ispričala mi je tužnu priču, a i sama znam da je rat nešto najgore na svijetu. Rat je pitanje života ili smrti, pobjede ili poraza. Kad se sjetim kako mi je baka pričala da su ljudi (Hrvati) zatvorili u logore, a tamo su ih mučili i ubijali, padne mi mrok na oči. Obuzme me strah. Mnoge majke i njihova djeca morali su otici iz svojih rodnih krajeva. Mnogi su poginuli te su bili mučeni na smrt. Samo rijetki su preživjeli i uspjeli se spasiti.

Svaki dan mogu mirno prošetati do dućana, a oni nisu mogli izaći iz kuća jer su na sve strane letjele granate. Na večer zajedno sa svojom obitelji gledam TV, dok oni nisu imali struje i morali su se skrivati u podrumu. Neki su ostali bez svojih obitelji, većinom bez očeva. Mogu u miru ići u školu, a djeca koja su živjela u vrijeme Domovinskog rata nisu uopće smjela ići u školu. Neke škole su čak bile bombardirane i razrušene. No ipak u sve-mu tom zlu ima neka dobra strana. U svakom ratu postoje pobjednici, ali i gubitnici. U ovom slučaju Hrvatska je hrabri pobjednik. Nikako ne bih željela da opet bude rat jer shvaćam da ja zaista živim u miru. Imam obitelj, školu, jer mir za mene nije samo lijepa ri-ječ... Mir je moj život.

Doroteja Lovrenčić, 6.a

Tea Kovačić, 4.d

Proljeće

Proljeće

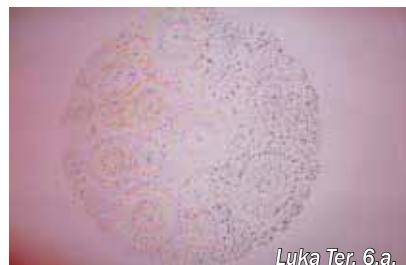
Svijet se zeleni,
sunce se čak i zacrveni,
ptice lete,
a cvrčci gađaju mete.

Kornjača svoj oklop diže,
a crv po kopnu gmiže.
Čovjek se penje na drveće,
a galeb nosi cvijeće.

Val do obale želi stići
pa plivaču viče - Daj se miči!
Žal se buni što je voda mokra
pa nikako ne može osušit kolekciju
bora.

Proljeće je divno
jer je sve predivno.

Larisa Vizinger, 5.a

Luka Ter, 6.a.

Proljeće

Proljeće

Proljeće je stiglo,
Zemlja se budi,
okoš Šeću sretni ljudi.
Pčela sa cvijeta
nikud se ne da.
Svi se vesele,
bit će puno meda.

Leptiri i ptice su u letu.

Zar ima ljepšeg na ovome svijetu?
Sunce u moru se gleda,
galebovi lete ispod plavog neba.
Slobode mirisi šire se svuda.
Zar ima ljepšeg od ovog čuda?

Anja Peras, 5.a

Tama je svud

Tamna je noć,
zvijezdin sjaj
obasjava štalu svetu.

Josip i Marija stoje
kraj njega
i anđeli se dive.

U ponoc se rodio,
u štalici,
na jaslama!

Rebeka Košak, 5.a

Antonio Horvat, 6.a.

Prodavaonica zadaća

U zamišljenoj prodavaonici zadaća mogu se svakodnevno kupiti gotove domaće zadaće sviju vrsta: sastavci različitih tema, crteži, matematičke zadaće, zamisli, odgovori... sve što ti treba kad ne znaš napraviti zadaću ili nemaš ideju kako je započeti.

Ja sam često gost i kupac u toj prodavaonici. Ponekad se dogodi da kupim krivu zadaću jer nisam dobro slušala i razumjela učitelja, ali je slijedeći dan zamijenim za pravu zadaću.

U prodavaonici zadaća radi moja mama pa dobijem popust ako redovito i uredno pišem zadaće. Zadaće plaćam osmijehom ili nešto pomoćnjem mami.

Prodavaonica zadaća je baš ono što svaki učenik treba ili možda ipak ne...

Tina Žigmund, 3.c

Maxenca

Šaren vrt mogu djetinjstva

Moj šaren vrt sastoji se od svega. Od igračaka, vrtića, škole, prijatelja, roditelja, igre, zabave... Uglavnom ima tu svega, a evo nekoliko najljepših trenutaka iz mojeg djetinjstva.

2004. je godina kada sam krenula u vrtić. To su bile četiri godine pune smijeha, igre, učenja i naravnog upoznavanja novih prijatelja. Najdraže mi je bilo kada smo na kraju godine (5. ili 6. mjesec) imali oproštajnu priredbu. Neki bi ostajali u vrtiću, a neki krenuli u školu. Oprاشtali bismo se pjesmom „Doviđenja, drage naše tete“. One bi nas uvijek pripremale za tu priredbu. Plesali bi neki ples na neku poznatu dječju pjesmicu. 2004. godina je značajna i po tome što sam 7.8. u podne dobila brata. U početku mi je bilo zavljavoigrati se s njime, ali sada, kada je malo veći, ne radi ništa drugo nego mi samo dosađuje. Ipak, najljepši trenutak mogu djetinjstva je bio kada sam 2008. godine krenula u 1. razred osnovne škole. Došli smo s roditeljima u razred zajedno s našom novom učiteljicom koja se zvala Bernarda. Sjeli smo u krug, a učiteljica je pustila jednu pjesmu. Jedan učenik (Fran, koji nas je nakon prvog razreda osnovne škole napustio) čak je i zaplakao na tu pjesmu. Od tog dana pa sve do danas (a trajat će još dugo) traje ono jako dugo školsko razdoblje. U školi je ono najbitnije bilo upoznavanje prijatelja (naravno i učenje). S nekim sam čak zajedno išla u vrtić. Osim što sam morala učiti čitati i pisati, voljela sam kada bismo svi zajedno otišli van igrati nogomet ili graničar.

To su bili najljepši i najbitniji trenutci mogu djetinjstva. Ono još traje i nadam se da nikada neće prestati.

Jana Novak, 6.a

Andreja Ignac, 5.a.

Moja mama

Moja mama se zove Tanja. Ima plave oči

i smeđu kosu. Voli kad je sve čisto i uredno.

Nije ni debela ni mršava. Mene mama voli

najviše na svijetu.

Tena Treska, 2.a

Martina Ignac, 8.r

Rebecka Košak, 5.a.

Moja tajna

Moja najveća tajna je ljubavna.

Nikome

je neću reći osim prijatelju koji zna čuvati tajne.

Ili, reći će i vama - JA VOLIM LEONU.

Karlo Lesar, 2.a

Život jedne Kasandre

Njezino slavno ime jest Kasandra Balog. Rođena je ružnog dana, u srijedu 7. studenog 2000. godine. Ono što je prvo znala učiniti jest plakati. Kad ju je majka Mirjana Balog rodila u Čakovcu, u 6:45, od tog trenutka je u bolnici ostala još 3 dana. Nakon četvrtog dana stigla je u topli dom.

Za njezinu dva brata, majku i oca počeo je pakao. Brat koji je tada imao 5 godina bojao se njezinog pogleda jer je, naime, imala velike oči, ne znam točno koje boje. Kažu da se boja očiju mijenja nakon rođenja. Baka je uvijek govorila da će ta Kasandra biti jako pametna cura u školi i kako će svi pričati o njezina oka dva koja su ličila na kovanicu od dvije kune. Vrijeme je jako brzo prošlo, prosipalo se kao čaša vode. Završio je njezin pakleni period.

Stiglo se i do njezine šeste godine. Po selu Paragu su neki ljudi, ne znam točno koji, poslali pozivnice tko sve mora pohađati Malu školu. Takvo je pismo stiglo i do njezine adrese Parag

188. Bila je presretna, svima je okolo pričala o tome. Nakon nekoliko dana ta je sreća prestala kad je morala na cijepljenje. To joj je bila najslabija točka. Kad bi ugledala doktora ili doktoricu, iz njezinih velikih smeđih očiju, koje su se u međuvremenu povećale i postale poput kovanice od 5 kuna, uvijek bi potekle suze.

Vrijeme je opet brzo prošlo. Sve što su Bog i baka željeli, ostvarilo se. Kasandra je s odličnim uspjehom prošla sve razrede od prvog do petog, samo je 6. prošla s četiri. Nada se kako će sada i ovaj 7. Razred proći s četiri ili pet kako bi dalje mogla u srednju medicinsku školu.

Škola joj je puno pomogla, puno je učila i postala jedna od najboljih učenika u Osnovnoj školi Macinec pa je se zato može sresti i na televizijskim programima. To je sve... Ako se bude još nešto važno desilo u njezinom životu, javit će vam se...

Kasandra Balog, 7.a

Dračulji kreativnosti

Šaren vrt mogućih djetinjstva

Pa ovako... Ja sam se rodila 21.2.2002. godine u 12:05 sati. Mamino ime je Laura, tatino Damir, a bratovo Dino.

Kao što su moji roditelji rekli, tada se rodila njihova „princeza“ jer se „princ“ već rodio. Već kao mala dobila sam različite nadimke kao što su ribica, žabica, vančica i mamma i tatina maza. Malo prije nego što sam navršila godinu dana, počela sam govoriti osnovne stvari. Moja brat Dino tada nije znao reći slovo I pa sam ga ja, trogodišnja djevojčica, svakodnevno zbog toga zezala. Došla bih do njega i počela mu govoriti: „Lalalalala“. Onda jednoga dana zamijenili smo uloge. Tada je on znao reći slovo I, a ja nisam znala reći slovo r i l.

Rosana Horvat, 4.a

Spasila sam lastavicu

Jučer ujutro izašla sam van. U rosnoj travi opazila sam tuđeg mačka. Napao je jadnu malu lastu. Otjerala sam ga. Lastavicu sam spasila. Nije mogla letjeti. Uzela sam je i sad je s bakom lijećim i njegovujem. Nadam se da će ozdraviti. Pustit će je na slobodu.

Tena Treska, 2.a

Tada bi on došao do mene i govorio mi: „Riba ribi grize rep“, a ja bih ga samo ljutito pogledala. Nakon nekoliko tjedan rodila se moja sestrična po imenu Leona. Čim sam čula njezino ime, probala sam ga izgovoriti. Nije mi baš dobro išlo. Svaki put bih rekla Eona, Jona ili Ona. Kad ne bih znala reći Leona, razljutila bih se i rekla da ima glupo ime. Te godine, u zimi, igrala sam se s bratom. Otišla sam u kuhinju po svoju bočicu mlijeka i došla natrag u dnevnu. Zbog naše igre Dino je slučajno bacio sliku i ona se razbila. Da slučajno nitko ne bi video, sakrili smo razbijenu sliku u kut. Tog istog dana boćica mi je pala u taj kut. Ispružila sam lijevu ruku i porezala se. I dandanas imam veliki ožljjak na ruci. Svoju boćicu sam obožavala i nisam je nikamo željela baciti. Zato su jednog dana mama, tata i brat izmislili plan. Kad smo se vraćali kući s mora, jako sam ožednjela.

Zastavili su auto i išli mi po bočicu. Kad su otvorili prtljažnik, nisu mogli naći boćicu i morala sam piti iz čaše. Rekli su da su je zaboravili u hotelu, a zapravo je bila u maminom torbi. To je bilo malo podlo. Već sa tri godine upoznala sam najbolje prijateljice Emili i Larisu. S njima se družim već 9 godina i još uvijek smo si najbolje. Kad sam krenula u malu školu, upoznala sam puno prijatelja. Tamo sam upoznala Hanu, Doroteju, Dinu i Danjelu. U maloj školi bilo je zabavno, ali na dan kad sam saznala da će ići sa mnom u razred, bila sam presretna.

U nižim razredima dosta smo se svadali, ali nas je i to „prešlo“. Ipak mi je važno imati najboljeg prijatelja koji je uvijek uz mene. Zapravo svaki čovjek treba imati najboljeg prijatelja jer bez prijatelja se ne može živjeti.

Iva Novak, 6.a

Ludo srce

Jedan slatki mali
plave oči ima.

On je prema meni
hladan kao zima.

On mene ne voli,
to je jasno svima.

Moje srce zaljubljeno
za njim ipak luduje.

Dolores Lovrenčić, 4.a

Svi su zaljubljeni

Zima se zaljubila
u bijeli ogrtač,
proljeće se zaljubilo
u visibabu,
ljeto u more plavo.
Jesen se zaljubila
u crveno lišće.
Sunce se zaljubilo
u nebo,
a vjetar u oblak.
Svi su zaljubljeni!

Sabina Balog, 4.a

Moja mama

Ja mamu jako volim i ona voli mene.
Mama mi puno pomaže, a i ja pomazem njoj.

Ona me ujutro probudi da ne zakasnjam u školu.

Ima crnu kosu i smeđe oči. Moja mama mi izgleda jako lijepo.

Danijela Oršuš, 2.a

Manuela Dobošić, 7.d.

Moja mama

Mama voli mene, brata i tatu. Kad joj donesem cvijet,

ona je sretna. Veseli se kad dobijem dobru ocjenu.

Ona ima zelene oči i smeđu kosu. Jako je mršava i niska.

Kad me pogleda, ja sam sretan.

Lovro Horvat, 2.a

Maxenca

što smo sve obilježili

Dan Roma u našoj školi

Dana 8. travnja 2014. godine, u utorak, u našoj školi u čast učenika Roma i njihovih obitelji održala se priredba. Na toj priredbi sudjelovali su učenici obje nacionalnosti. zajedno su iskazali svoje vještine. Budući da je za Rome značajna pjesma Đelem, Đelem, poznata romska himna, otpjevali su je zborasi na samom početku. Nakon njih na pozornici su se izmenjivali recitatori, glumci i pjevači. Priredba je održana vani, u školskom dvorištu, pa su izvođači morali dati sve

Nastup zbora i solista

od sebe i biti glasni. Priredba je bila puna iznenadenja za brojnu publiku koja se okupila. Jedno od iznenadenja bile su poznate Črne strele u čijoj smo izvedbi čuli nekoliko pjesama. Nije dugo potrajalo da se publika plesom uključi u program. Plesali su svi redom, pa i uvaženi gosti - zamjenica župana Sandra Herman, načelnik Darko Dania, ravnateljica Božena Dogša i ostali prisutni. Zabavi i odusevljenu nije bilo kraja. U nastavku pročitajte dojmove učenika.

Kasandra Balog, 7.a

Intervju - Marko Ignac

Jednoga dana u svibnju posjetio nas je jedan bivši učenik naše škole - Marko Ignac. On je uspješno završio Srednju školu u Maruševcu i to smjer medicinski tehničar. Obišao je i počastio svoje bivše učitelje i učiteljice te im ponosno pričao o svojim školskim uspjesima. Bio je to povod da i nama odgovori na nekoliko pitanja.

Za početak reci nam nešto o sebi. Upoznaj naše čitatelje tko je Marko Ignac.

Ja sam Marko Ignac, rođen sam 18. srpnja 1993. Živim u Paragu, no trenutno u Zagrebu. Moju obitelj čine mama Romina, tata Nedeljko, sestre Dijana i Anita te braća Nenad i Dario.

Kako si se odlučio na daljnje školovanje? Koju školu si odabrao i zašto?

Dan Roma - to je dan drugačiji od ostalih dana. Bili smo uzbuđeni jer smo nastupali na priredbi koja se održala tim povodom. Naše učiteljice u učitelji su se jako trudili da sve prođe kako treba. Zahvaljujem svima što su došli i što su se potrudili da se taj dan osjećamo posebno.

Simona Oršuš, 6.d

Za Dan Roma svi smo se potrudili da nam bude lijepo, zabavno, smiješno. Bilo je puno pljeskanja od strane publike upućenog nama izvođačima. Svi su se radovali, bili su uzbuđeni da nas vide. Bio je to najljepši Dan Roma.

Gabrijela Balog, 6.d

Jučer smo imali priredbu povodom Dana Roma. Jako mi se svijedla priredba, posebno kad su glumili Julijano i Zdenka i kada su plesali. Bila sam jako sretna, ali imala sam trebu pred svoj nastup kada sam vidjela mamu u publiku. Nisam ni zamišljala da bi moglo doći toliko ljudi. Bilo mi je smiješno kad je plesala jedna žena iz našeg naselja, a zove se Štefica. Na kraju se svirali „Črne strele“.

Darija Oršuš, 6.d

Meni je bilo jako lijepo. Na početku su pjevala djeca iz Male škole. Bili su jako smiješni jer su još mali. Kad su glumili učenici iz našeg 6.d razreda, bili su jako sramežljivi, ali bilo je lijepo. Nakon njih nastupao je zbor koji je takođe pjevalo.

Najviše mi se svijedlo kad su na pred kraj programa pjevali na balkonu. Jako lijepo se čulo. Sve prisutne oduševio je Renato Bogdan sa 7.c razreda koji je pjevao solo i Elvis iz 5.a razreda koji je svirao harmoniku. Učitelj glazbene kulture svirao je skupa s tamburašima kolo. Onda su počele plesati žene iz publike, kao i zamjenica župana, učiteljica Ružica i naša ravnateljica. Na kraju su pjevali i svirali „Črne strele“.

Nadica Oršoš, 6.d

Kad sam jučer došla u školu, mislila sam samo na priredbu. Kad sam vidjela da roditelji dolaze, srce mi je kucalo toliko da uopće nisam htjela glumiti pred publikom. Ali čim sam vidjela da sve ide glatko, kako treba, duboko sam udahnula i rekla samoj sebi - smiri se i sve će biti u redu. Kad sam stala na pozornicu pred publiku svu su se počeli smijati kako sam bila smiješna - prava baka. I ja sam se počela smijati samoj sebi. U publici je bilo toliko ljudi, i Hrvata i Roma. Bila sam sretna što su došli i ljudi iz županije da vide što smo postigli hodajući u školu. Zahvaljujem svima koji su došli vidjeti što sve ova škola može učiniti za sve nas. Za sve ovo zaslužni su učitelji i učiteljice koji rade u ovoj školi, koji nas uče nove stvari potrebne za budućnost, za život. Kad ne bi bilo škole, mi ne bismo ništa znali.

Melita Balog, 6.d

Svi smo za ples

U osnovnoj školi sam sve razrede uspješno prošao pa sam zato odlučio upisati se u srednju. Upisao sam se u Srednju školu u Maruševcu i to medicinski smjer zato jer volim pomagati ljudima.

Je li ti bilo teško u novoj sredini, u novoj školi? Kako si se priviknuo? Kako su te prihvatali?

Prva dva tjedna mi je bilo jako teško jer nisam tamo nikoga poznavao, ali s vremenom sam upoznao ljudi, našao nove prijatelje i svi su me dobro prihvatali.

Što radiš sad nakon srednje škole?

Nakon srednje škole krenuo sam stazirati u Zagreb na KBC „Rebro“, a nakon toga želio bih se upisati na Medicinski fakultet u Zagrebu.

Koji je tvoj cilj u životu?

Želio bih uspješno završiti Medicinski fakultet da se mogu zaposlit.

Kako na tvoje školovanje gleda tvoja obitelj? Jesu li ti podrška?

Meni je obitelj velika podrška jer da nije bilo njih ja sve ovo ne bih uspio.

Što bi poručio učenicima iz tvog naselja koji žele nastaviti školovanje?

Želim im poručiti da slušaju svoje roditelje, da budu marljivi i da uče jer u tome je budućnost.

Razgovarala: Anita Ignac, 7.a

Što smo sve obilježili

Dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

16. listopada ove godine tradicionalno smo obilježili Dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje. Tijekom nastavnog dana održan je prigodni program u holu škole koji su organizirali učenici sa svojim učiteljicama i učiteljima. Stol je bio pun domaćih proizvoda zahvaljujući roditeljima učenika. Ovim putem velika hvala i njima. Nakon programa svi smo s velikim veseljem kušali donesene delicije. Literarna skupina napisala je nekoliko pjesmica o kruhu i kolačima koje možete pročitati u nastavku.

Božićna priredba

20. prosinca 2013. povodom nadolazećih božićnih blagdana održana svečana božićna priredba. Na priredbi su sudjelovali učenici koje su za nastup pripremali učitelji razredne i predmetne nastave. Bilo je tu glumaca, recitatora, pjevača i plesača, a najbolji je bio zbor koji je otpjevao nekoliko božićnih pjesama. Bilo je lijepo i radosno, posebno su se veselili učenici jer je to bio zadnji dan nastave u prvom polugodištu.

Ema Smrić i Berta Bregović, 7.b

Sveti Nikola je darivao dobre

Žemljica

Jutros sam od pekara
žemljicu kupila.
Putem do kuće
negdje sam je izgubila.

Jedna crna mačka
na putu je bila,
žemljicu pronašla,
u slast je pojela.

Dolores Lovrenčić, 4.a

Kiflice

Mama donese brašno
i umijesi tijesto.
Tanko ga razvalja,
kvadratiće nožem izreže
pa ih zarola i ispeče.
Zamiriše kuća cijela,
djeca su vesela.

Mateja Balog, 2.a

Čokoladni kolač

Brašno, šećer,
jaja, mlijeko, čokolada.
Promiješaj i ispeci,
u hladnjaku ohladi.
Banane stavi
i pokrij šlagom.
Prijatelje počasti,
sebe oslasti.

Sabina Balog, 4.a

Dan jabuka

U cijelom svijetu 20. listopada obilježava se Dan jabuka. Učenici četvrtih razreda to su učinili 21. 10. tako da su pekli pitu od jabuka. Dobar recept, još bolji sastojci i pita je bila vrhunská! Recept možete preuzeti u nastavku.

Pita od jabuka

Kora:

2 šalice oštrog brašna
2 šalice krupice (grisa)
2 šalice šećera
1 prašak za pecivo

Nadjev:

naribane jabuke (oko 1 kg)
šećer i cimet po želji
* suhu smjesu podijeliti
na dva dijela
* u nauljenu tepsi staviti red
smjese, red nadjeva,
pa ponovo drugi dio smjese
* sve zalijati vrhnjem i s 2 jaja

DOBAR TEK!

Fran Kirić, 4.a

Što se od jabuka pravi

Maxenca

Što smo sve obilježili

Valentinovo

U Međimurju je 14. veljače poznat i kao dan kad se "ženiju ftiček". Stoga je večer uoči Valentinova, na prozor trebalo staviti brašno, šećer, mlijeko i jaja da ptice mogu ispeći kolače za svadbu. Na samo Valentinovo, majke bi djecu poslale u vrt po nove crvene čizmice. Budući da je u to vrijeme vladala neimaština, nove čizmice su bila stvar koja ih je jako obradovala. No, po njih su morali otići bosi, iako je zima još uvijek bila oštra. Naivna djeca s radošću su bosa trčala u vrt, kojeg su cijelog pretražila da bi našli čizmice.

Njima nije bilo ni traga, no dočekao ih je grm ukrašen crvenim vrpcama, na kojem su bili obješeni kolačići, jabuke ili neke druge skromne poslastice. Uzeli su kolače i trčali natrag u kuću da se ugriju. Majka ih je pitala gdje su im čizmice. Odgovorili bi da ih nisu pronašli. Potom je majka vidjela bose i crvene noge na kojima je zima ostavila tragove crvenih čizmica. Da bi se taj stari običaj očuvao od zaborava, učenici naše škole pekli su "ftičeve" i „gezdice“ po stariim receptima. U tome im je pomogla baka Ivanka svojim iskustvom. Valentinovo smo obilježili veselom priredbom, plesnim natjecanjem i „Valentinovskim kvizom“.

Tea Štampar, 4.a

Fašnik

Danas u školi
fašnik slavimo,
kostime razne oblačimo.

Kaубoj sa šeшиrom,
ptica s leptirom,
mačka crno-bijela
i vila vesela.

Svi hodnikom šeću,
u glupiranju se nadmeću.

Ali' se ipak dobro čuvaju
štapića jedne čarobnice,
koji voli stvarati testove
i pisati jedinice.

Dolores Lovrenčić, 4.a

Maxenca

Dan šuma i Dan voda

Učenici 4.a obilježili su Dan šuma i Dan voda promatrajući potok Trnavu. Otkrili su izvor iz kojeg se voda ulijeva u potok. Uživali su u prekrasnom pogledu na prirodu osluškujući pjev ptica i gledanje kukaca. Ali...

U svoj toj milini uočili su veliki problem i poslali sljedeću poruku: Sve bi bilo dobro da, samo malo dalje, nema nekoliko hrpa smeća koje se već godinama tu nakuplja i narušava ljepotu potoka i šume. Premda postoji upozorenje da je odlaganje otpada zabranjeno, čini se da neki to ne poštuju. Mi, učenici 4.a razreda OŠ dr. Ivana Novaka Maceinec, molimo sve koji imaju utjecaja da se pobrinu da se potok i šuma očiste. Rado ćemo i mi pomoći jer volimo prošetati šumarkom, a usput možemo i puno toga naučiti o vodama, biljkama i životinjama svoga zavičaja. Molimo i one koji bacaju smeće u šumu i potok, da to više ne čine. Čuvajmo zajedno ljepote svoga zavičaja!

Učenici 4.a

Dan planeta Zemlje

Učenici predmetne nastave prigodno su obilježili Dan planeta Zemlje. Učiteljica biologije Simona Petković održala je prezentacija o prirodnim ljepotama naše planete i važnosti brige za njihovo očuvanje. Prigodan tekst procitala je Melita Oršuš, učenica 8. razreda. Nakon prezentacije učenici su u zabavnom kvizu pokazali svoje znanje o okolišu i planetima.

Melita Balog, 6.d

U muzeju

28.1.2014. godine treći razredi su išli u Muzej Međimurja u Čakovec. Najprije smo vidjeli stvari, oružje, i slike iz Domovinskog rata. Bile su fotografije poginulih branitelja iz Međimurja. Zatim smo ušli u prostorije gdje su bile posude i stvari koje su ljudi napravili pred više tisuća godina. Kako smo dalje razgledavali išli smo sve bliže sadašnjosti. Na katu niže bile su stvari iz života sela u prošlosti, kad se sve radilo ručno. Za svaku izloženu stvar je napisano što je i godina ili vrijeme kad je nastala. Stvari su bile zanimljive. Meni su se najviše svidjeli klavir i kovanice. Izvana je muzej izgledao jako velik, ali vrijeme nam je brzo prolazilo. Mislim da smo svi nešto novo naučili i zabavili se.

Klara Mihalić, 3.c

Ispred muzeja

Posjet zgradi Županije

U okviru nastavnog plana i programa učenici trećih razreda naše škole zajedno sa svojim učiteljima posjetili su sjedište Međimurske županije. U Velikoj vijećnici im se najprije obratio gospodin Drago Golubić koji je govorio općenito o našoj županiji, a onda je pojasnio kako djeluje i tko je zaposlen u instituciji Međimurske županije. Na kratko su im se pridružili i župan Matija Posavec i predsjednik Skupštine Mladen Novak. Osim Međimurske županije učenici s još razgledali crkvu Sv. Nikole.

Vesna Perhoč, učiteljica

Film Šegrt Hlapić

Učenici od 1. do 4. razreda išli su u ponedjeljak 3.3.2014. u Centar za kulturu Čakovec pogledati film Šegrt Hlapić. Svima nam je film bio ljepši od knjige jer je bio živahniji. Mali šegrt imenom Hlapić živio je sa svojim zlim majstorom Mrkonjom i dobrom majstoricom. Jednog dana Hlapić je pobegao iz radionice kako bi razgazio čizmice. Njegovo putovanje bila je prava pustolovina. Na putu je sreo djevojčicu imenom Gita. Ona je bila siroče poput njega. Hlapić i Gita bili su sretni zajedno. Na kraju su majstor i majstorka saznali da je Gita njihova kćer. Prepoznali su je po tome što je imala ožiljak na palcu u obliku križa. Majstor Mrkonja bio je tako sretan da je počeo voljeti Hlapića kao da mu je sin. Hlapić i Gita su se oženili i imali 4 djece, a Hlapićeve čizmice stajale su u ormariću i svatko tko ih je poželio vidjeti mogao je.

Fran Kirić, 4.a

Gastromanija u Prelogu

Sigurno se pitate što je to gastromanija. To je natjecanje učenika Srednje škole Prelog koje smo posjetili, a natjecali su se u kuhanju graha, ovaj put. Osim kuhanja pripremili su nam i mnoge zanimljivosti o zanimanjima u njihovo školi što je nama budućim srednjoškolcima izuzetno važno. Da bi naše odluke o odabiru budućeg zanimanja učinili boljima, slastičari su nam pokazali kako se ukrašavaju torte, konobari - kako se rade dekoracije jela i stola, pekari - kako se rade razne vrste peciva. I sad, koje zanimanje odabrati kad nam se sve sviđa?

Emilija Horvat, 8. r.

Osmaćice na gastromaniji

Telefonske priče

18. listopada ove godine učenici nižih razreda posjetili su Centar za kulturu Čakovec. Gledali su predstavu „Telefonske priče“ koju je napisao Gianni Rodari a uprizorili je glumci Kazališta Virovitica. Predstava je bila zanimljiva i šaljiva.

Tea Štampar, 4.a

Program

„Edukacijsko jutro“

U sklopu programa “Edukacijsko jutro” održanog 14.11.20013. u Centru za kulturu Čakovec, učenici 8. razreda naše škole nazočili su nesvakidašnjem događaju: susretu s Brankom Lustigom. Branko Lustig je hrvatski filmski producent židovskog porijekla. Kao desetogodišnjak je, zajedno sa svojom obitelji, deportiran u zloglasni koncentracijski logor Bergen – Belsen, a kasnije u Auschwitz. On i njegova majka preživjeli su strahote holokaushta te se po završetku 2. svjetskog rata vratili u Hrvatsku. Traumatična iskustva iz koncentracijskih logora pretvoreno je u film "Schindlerova lista" za koji je nagrađen Oscarom. Učenici su najprije pogledali film "Nadarena dječa", redatelja Markusa Rosenmüllera, koji donosi priču o glazbeno darovitoj djeci koja razvijaju duboko prijateljstvo bez obzira na njihove religiozne i nacionalne različitosti. Nakon projekcije filma, Branko Lustig je održao zanimljivo predavanje okupljenim učenicima međimurskih osnovnih škola. Podijelio je s njima svoju životnu priču i upozorio ih na važnost tolerancije i mirnog suživota među pripadnicima raznih nacionalnosti i religija. Posebice nas je dirnulo kada je, po završetku programa, pozvao učenike naše škole te im se obratio sljedećim riječima: U životu se morate boriti. To je jedini način kako čovjek u ovom svijetu može uspjeti. Bitno je vjerovati u sebe. Vi ste jednako vrijedni kao i svi ostali i ne dajte da vam itko govori drukčije.

Nenad Martinec, učitelj

Škola u prirodi

1. dan

- U ponedjeljak smo se okupili kod škole s velikim torbama. Tijekom vožnje stajali smo na odmorištima, tako da smo pojeli sendviče, popili sokove... Bili smo u Gorskom kotaru u Nacionalnom parku Risnjak. Navečer smo došli u hotel Dramalj.

Lude frizure

2. dan

- Nakon buđenja imali smo tjelovježbu. Poslije smo išli na doručak pa u šetnju Crikvenicom. Na povratku u hotel uhvatila nas je kiša pa smo u hotel došli mokri. Kad smo se osušili, krenuli smo u razgledavanje Krka. Kasnije smo imali večeru, a nakon toga diskoparty.

3.dan

- Poslije doručka išli smo se kupati. Nakon ručka brodom smo se vozili do Vrbnika, a putem smo vidjeli dupine. Na Vrbniku smo šetali. Najljepše je bilo voziti se na brodu. Poslije večere imali smo party „Lude frizure“. U disku je bilo proglašenje pobjednika, a najbolje frizure imali su... Nika i Valentino.

Svi na okupu

4. dan

- Nakon buđenja uslijedila je tjelovježba pa doručak. Imali smo nešto slobodnog vremena, do ručka. Poslije ručka išli smo u Crikvenicu u Aquarium. U hotel smo se vratili brodom zbog kiše. Išli smo u diskoparty i imali pidžama party.

5. dan

- Imali smo doručak i slobodno vrijeme koje smo iskoristili za pakiranje torbi jer... poslije ručka krenuli smo kući. Na putu smo posjetili Trsat i spilju Vrelo. Pred školom su nas dočekali roditelji. Bilo nam je jako lijepo.

Rebeka Košak i Anja Peras, 5.a

U društvu s Bašćanskom pločom

Zabavna stranica

Školski biseri

Učitelj: **Tko je pisac Malog princa?**

Učenik: **Eksperiment.** (A. de Saint Exupery)

Učitelj: Zašto je usred rečenice velikim slovom pisana riječ Galeb?

Učenik: To je ime našeg učitelja glazbene kulture.(ime učitelja je Gabrijel)

Učitelj: Zašto 3 bicikla i 2 kruške ne možemo skupa zbrojiti?

Učenik: Jer je to onda -5.

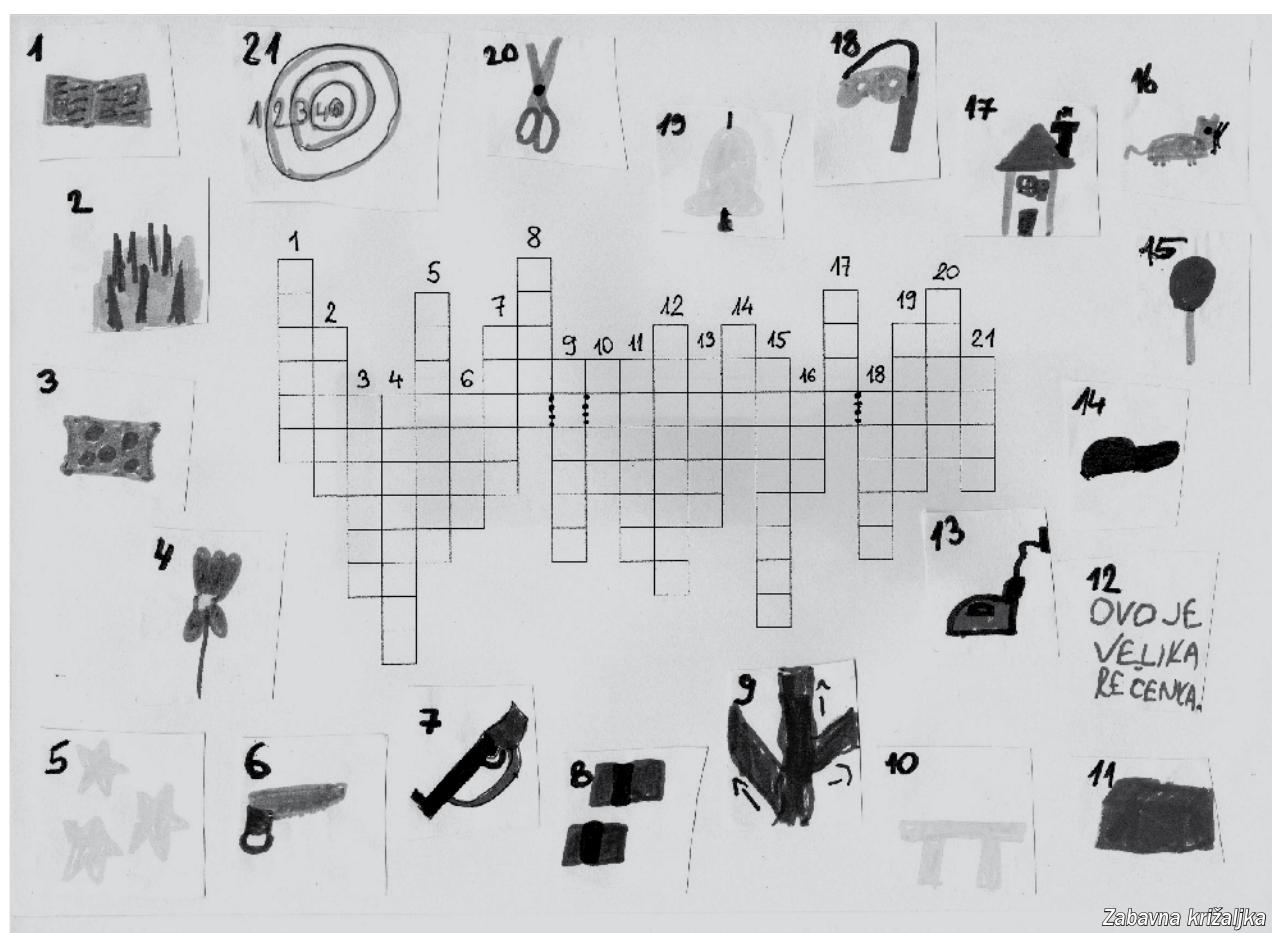
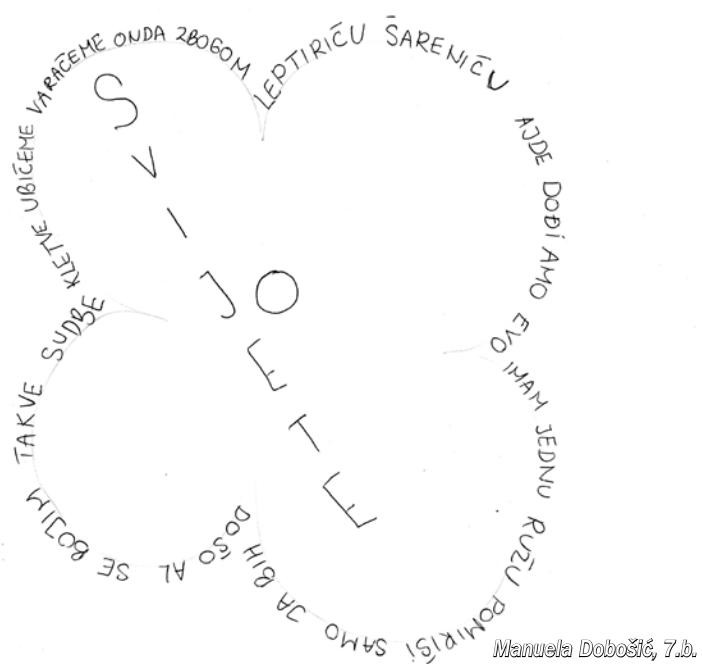
Učitelj: U jednom jatu je ukupno 15 golubova i golubica. Golubica je 2 puta više nego golubova.

Koliko ima golubica?

Učenik: 7 i pol.

Učitelj: Koji je sinonim za sklonidbu?

Učenik: **Bunker.**(deklinacija)

Engleski jezik/Njemački jezik

SHOPPING AND MONEY

In a typical week, people always buy food for every day and some fruit, vegetables, candies... They go shopping to small shops when they have less money and don't need a lot of things. When they get their money and need a lot of things, then they go to the big shops in the city.

Young people are saving their money for driving lessons and clothes, school things, for fun, books, music, travel... I usually spend my money on clothes, food, my mobile phone and tickets for concerts, theatre and things like that.

Jelena Rebernik, 8.

NATIONAL DISHES IN CROATIA

Croatia is famous for its cheeses, especially for those which are produced on the islands. The most popular are different sheep and goat cheeses. Dalmatian prosciutto is also very famous. It is specially formed by smoking and drying meat. Sarma is a dish of minced or chopped meat with rice usually wrapped in pickled or fresh cabbage leaves or vine leaves. Krostule are a traditionally fried pastry made in Istria and Dalmatia. They are saved for festive occasions such as weddings. Donut or carnival is a sweet cake made of puff dough. It is filled with jam or marmalade. You can also put a teaspoon of marmalade on the donut itself.

Anja Peras, 5.a

MEINE FAMILIE

Ich heiße Lea. Ich bin 13 Jahre alt. Mein Familienname ist Branilović. Ich wohne auf dem Dorf, das Dorf heißt Gornji Hrašćan, in einen großen Haus. Ich lebe mit meinen Eltern und meinen sechs Schwestern und vier Brüder. Meine Mutter heißt Snježana. Sie ist 44 Jahre alt und bleibt noch ein Jahr mit meiner jüngsten Schwester zu Hause. Mein Vater heißt Bojan. Er ist 43 Jahre alt und arbeitet als Fahrer. Mein Bruder heißt Dino. Er ist 22 Jahre alt und arbeitet in „HAIX“. Mein zweiter Bruder heißt Dario. Dario ist 20 Jahre alt und studiert in Osijek. Meine Schwester heißt Martina. Sie ist 19 Jahre alt und studiert in Pula. Mein dritter Bruder heißt Danijel. Danijel ist 18 Jahre alt und geht noch ein Jahr in die Schule. Meine zweite Schwester heißt Ema. Ema ist 12 Jahre alt und geht in die 6. Klasse. Meine dritte Schwester heißt Tea. Tea ist 10 Jahre alt und geht in die 5. Klasse. Meine vierte Schwester heißt Branka. Sie ist 9 Jahre alt und geht in die 3. Klasse. Meine fünfte Schwester heißt Iva. Iva ist 7 Jahre alt und geht in die 2. Klasse. Mein jüngster Bruder ist Josip. Josip ist 5 Jahre alt und geht in der Kindergarten. Meine jüngste Schwester ist Lena. Lena ist 2 Jahre alt und spielt am liebsten zu Hause. Wir spielen Fußball, kochen, erzählen Witze und erzählen Geschichten sehr gern. Ich verstehe mich eigentlich gut mit der ganzen Familie. Es gibt Ärger, meistens wenn ich mein Zimmer nicht aufräumen will. Meine Familie finde ich phantastisch.

Lea Branilović, 7.b

WAS MÖCHTE ICH WERDEN?

Ich möchte gern Fahrer werden, weil ich mit den Autos jeden Tag arbeiten will. Ich interessiere mich noch für: Sport, Musik, Kinder. Ich will in der Firma und auf der Straße arbeiten. Ich muss noch drei Jahre in die Berufsschule in Čakovec gehen. Ich möchte reisen und die Menschen kennlernen. Ich gute Fahrer sein.

Jasmin Ignac, 8. r.

MEINE FREIZEIT

Ich bin Doroteja. In meiner Freizeit male ich gern. Ich male schon drei Jahre. Zuerst habe ich Blumen und Herzen gemalt. Ich mag mit den Buntstiften, Wasserfarben und Stiften malen. Am liebsten male ich mit Fensterfarbe. Das Motiv male ich zuerst mit Kunturen_Farbe. Dann male ich mit Punt-Farbe aus. Das Bild muss 24 Stunden trocken. Ich mache Motiv für Fenster, Glas, Spiegel und Fliesen. Wenn ich male, hore ich gern Musik zu. In meiner Freizeit spiele ich manchmal auch Fußball und Badminton.

Doroteja Lovrenčić 6.a

DEFORESTATION

Deforestation is now one of the biggest environmental problems. Every year, 1,8 cubic meters of wood is harvested. The wood is used in different ways, but I think nothing is worth so many disasters. In half a century there will no longer be wood because people will cut them all down and build highways, buildings and things like that. 25% of all CO₂ is produced by deforestation. The people themselves do not know what they are doing but in fifty years they will see what has been caused and what has happened because of their negligence.

Leon Rašić, 7.a

MY FUTURE

I'm Lorena and I go to the 6th grade. In my plan for the future I have: to finish my school and go to high school. I want to be a nurse or a police girl. And that aren't the only things I will do in my future. Here are some of the things which I have planned:

- I will find my first love and maybe
- I will get married
- I will buy a car
- I will help people as a nurse
- I will study in another country
- I will be happy!

Lorena Oršoš, 6.a

Projekti

Dan europskih jezika, Dan Europe

- suradnja s OŠ Gornji Mihaljevec

Europski dan jezika slavi se 26. rujna diljem Europe s ciljem postizanja većeg međukulturalnog razumijevanja i poticanja jezične raznolikosti kao ključnog čimbenika bogate kulturne baštine europske zajednice. Škole diljem Hrvatske već godinama obilježavaju taj dan. Ove godine on je obilježen i u našoj školi posjetom naših učenika iz 6.a razreda Osnovnoj školi Gornji Mihaljevec i njihovim šestašima. Tamo smo sudjelovali u kvizu u kojem smo trebali pokazati svoje znanje o jezicima, znamenitostima i hrani zemalja Europe. U kvizu smo pobijedili. Nakon kviza nam je naša defektologinja održala zabavnu radionicu španjolskog jezika. Naučili smo neke riječi za upoznavanje na španjolskom kao i jednu kratku pjesmicu. Zatim smo izradivali plakat o europskim zemljama

Uzvratni susret dogodio se povodom Dana Europe kada je 6. razred OŠ Gornji Mihaljevec posjetio našu školu. Dan Europe obilježava se 9. svibnja svake godine, a simbolizira zajedništvo i snagu europskih država i ljudi. Organizirano je zajedničko druženje uz edukativne, zabavne i sportske igre. Svi smo zahvalni našoj učiteljici na tom predivnom druženju jer nam je bilo jako zabavno.

Oba susreta su organizirale učiteljice engleskog jezika, Dijana Filo (OŠ Dr. Ivana Novaka Macinec) i Ivana Šokman (OŠ Gornji Mihaljevec) uz pomoć naše stručne suradnice Simone Borko.

Patrik Kirić, 6.a

U žaru kviza

Naš razredni kiosk

Projekt "Naš razredni kiosk" osmišljen je za učenike 7.d i 7.e razreda zbog razvoja čitalačke kulture, sposobnosti razumijevanja pročitanog, obogaćivanja rječnika te upoznavanja s tiskanim medijima. Tijekom školske godine 2013./14. učenici su za vrijeme odmora u učionici hrvatskoga jezika čitali učeničke listove, ali i dnevne i tjedne novine te časopise namijenjene odraslima. Projekt je osmisnila učiteljica hrvatskoga jezika Jagoda Vičević koja je donosila časopise od kuće. Tiskovine iz svojih domova donosile su i učiteljica engleskoga jezika Lidija Branilović te učiteljica hrvatskoga jezika Kristinka Vugrinec kao i pedagoginja Miroslava Vaksman koje su na taj način pripomogle realizaciji projekta. Učenicima je na taj način otvoren svijet tiska.

Što su o projektu rekli neki od učenika:

"Mislim da je to jako dobra ideja. Učenici pod odmorom mogu uteći časopis i saznati nešto o modi, poznatim ljudima, sportu, životinja ma..." (Milan, 7.d)

"Ja mislim da je to dobro jer pod odmorom možemo čitati. Mi obično znamo napraviti neku glupost pa je bolje da čitamo i saznajemo nešto novo." (Josip, 7.d)

"Meni se kiosk sviđa zato što ima jako zanimljivih časopisa. Posebno mi se sviđa što ima puno ženskih časopisa." (Manuela, 7.d)

"Slažem se sa svime što misle moji prijatelji. Neka kiosk ostane i dalje jer bi nam na odmoru bilo jako dosadno. Zahvalio bih učiteljici Jagodi što se toga sjetila." (Marko, 7.d)

"Kiosk se mora i dalje nastaviti jer nam u slobodno vrijeme puno znači. Ne samo da čitamo iz dosade, ponekad nam treba neka informacija koju možemo pronaći u tim časopisima." (Maja, 7.d)

"Pa ja mislim da je to korisno jer smo doznali nešto novo. Najbolja strana kioska je da ima križaljke." (Marko, 7.e)

"Časopisi su za nas djecu da nam daju neke informacije." (Danijel, 7.e)

"To je za mene nešto gdje se može više saznati jer su u časopisima samo zanimljive stvari." (Milena, 7.e)

"Ja mislim da je tisak zabavan posebno za nas najmlađe jer tamo piše sve o glumcima i horoskopu." (Ivana B., 7.e)

Jagoda Vičević, učiteljica

Naš razredni kiosk

Zdrav za pet

Na tu temu imali smo predavanje koje provodi Policijska uprava međimurska pod geslom „NE drogi, NE alkoholu, NE igrama na sreću - Živi zdravo, budi zdrav jer čist okoliš je zdrava budućnost“. Mogli smo čuti na koje sve načine ovi poroci utječu na naše zdravlje i što trebamo učiniti u njihovu izbjegavanju. Da bi nam predavanje učinili što zanimljivijim, pokazali su nam kako policijski pas pronalazi drogu u autu.

Emilija Horvat, 8.r.

Maxenca

Čitanje pod krošnjama

Učenici 5.a,6.a,7.d i 7.e razreda pod vodstvom učiteljice hrvatskoga jezika Jagode Vičević obilježili su Dan planeta Zemlje te Svjetski dan knjiga čitajući pod krošnjama. Projekt "Čitanje pod krošnjama" provodi se već drugu godinu zaredom. Učenici su uživali slušajući pjesme, priče te ulomke iz lektire koje im je čitala učiteljica.

Jagoda Vičević, učiteljica

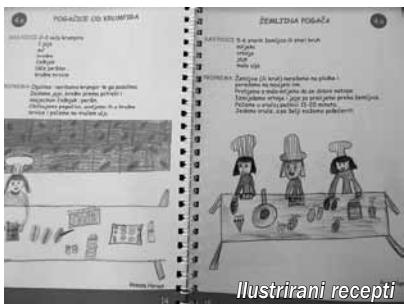

Citamo i slušamo pod krošnjama

Projekt „Zdrava prehrana“

Učenici nižih razreda naše škole i njihovi učitelji ove su školske godine provodili projekt „Zdrava prehrana“. U projektu je pomagao i nutricionist, dr. Branko Vrčić, iz Doma zdravlja Čakovec kao i školska kuhanica, gospođa Vesna Kofjač.

Dr. Branko Vrčić održao je predavanje o zdravoj prehrani za roditelje, a ujedno je pohvalio školski jelovnik koji se sastoji od zdrave i raznolike hrane kakvu upravo

Ilustrirani recepti

moraju jesti djeca ovog uzrasta za pravilan rast i razvoj.

U projektu su sudjelovali svi učenici nižih razreda. Tako su učenici prvih razreda učili lijepo postavljati stol i pristojno se za stolom poнаšati što su prikazali crtežima i stripovima. Učenici drugih razreda pripremali su zdravi sok od kopriva koji čisti tijelo od štetnih tvari, fini med od maslačka i zdravi kruh od raženog brašna. Učenici trećih razreda proučavali su piramidu zdrave hrane, slagali salatu od maslačka i čips od jabuka. Učenici četvrtih razreda pekli su pitu od jabuka, pogačice od krumpira, kolačice koji se u Međimurju daruju djeci za Valentino, pogaču od žemlji i trgence sa zeljem.

Projekt je bio vrlo zabavan, poučan i svi su uživali u njegovu provođenju. Na kraju je nastala „Naša mala kuhanica“ u kojoj su zapisani svi recepti, a učenici su je sami i ilustrirali. U nastavku pročitajte preporuke dr. Vrčića o tome kako roditelji mogu utjecati na pravilnu i uravnoteženu prehranu svoje djece.

Tanja Sertić, učiteljica

Nekoliko savjeta roditeljima

- Pokušajte osigurati da djeca uživaju u što raznovrsnoj hrani

- Organizmu treba osigurati više od 40 vitamina!

- Potičite djecu da isprobaju nove okuse i to u društву obitelji ili prijatelja!

- Doručak je vrlo važan ne dopustite da ga djecat preskaču!

- Pravilan doručak treba se sastojati od složenih ugljikohidrata, mlijeka i mliječnih proizvoda te voća!

- Osnova prehrane neka budu složeni ugljikohidrati!

- Tjestenina, kruh, voće i povrće neka budu zastupljeni u svakom obroku.

- Otprilike polovica ukupnoga dnevnoga energetskog unosa treba potjecati iz ove skupine!

- Oprezno s mastima, i to pogotovo onima koje sadrže zasićene i transmasne kiseline!

- Pazite na međuobroke!

- Voće i/ili povrće treba biti uključeno u svaki međuobrok

- Vodite računa da dijete pije dovoljno tekućine!

- Polovica dječjeg tijela sastoji se od vode i zato su djeca vrlo osjetljiva na gubitak tekućine.

- Nudite djeci vodu, mlijeko i nezaslađene prirodne sokove!

Na maturalac se ići mora, a naš je izbor Ravna gora

17.6.2013. nedjelja

- Još uvijek smo se spremali za maturalac. Bili smo jako uzbudeni dan pred polazak na naše prvo samostalno putovanje.

18.6.2013. ponedjeljak

- Okupili smo se kod škole. Uzbudjenje je sve više raslo, posebice kad smo ugledali autobus koji je došao po nas. Jedna je učenica zamalo zakasnila. Brzo smo sjeli na svoja mjesta i ... putovanje je počelo. Prethodnih dana snimili smo CD s našim omiljenim pjesmama pa smo zamolili vozača da nam pusti muziku, a on je, naravno, to i učinio. Putem smo pjevali i zabavljali se... Oj, joj, joj, joj, baš je mali brodić tvoj... Putem smo stali na odmoristi, išli smo u trgovinu nešto si kupiti, nešto smo si pojeli. Ukrcaли smo se na bus i nastavili svoje putovanje. Stali smo na mjestu prvog odredišta - Terme Tuhelj. Tamo smo se kupali oko tri, četiri sata, a to kupanje je stvarno bilo nezaboravno. Mislim da je od svega na kupalištu najljepši bio bazen s valovima, bazen s toboganimi i naravno, bazen s masažom. Nakon kupanja pospremili smo svoje stvari i s kupališta krenuli na Ravnu goru. Hodali smo s najniže visine gore do najviše točke i to oko 2 sata. Hodanje je bilo zaista umarajuće, možda od svega najgori dio. Nakon dužeg hodanja stali smo jer nam je trebao odmor tijekom kojeg smo našli vremena da zezamo naše drage roditelje. Nastavili smo hodati i gledali divne prizore iz visine. Napokon smo stigli u Filićev dom - naše drugo odredište. Tamo smo imali jako lijep doček od strane domaćina, stričeka Buncea, inače Vlade. U tom domu smo se jako lijepo zabavljali, posebice nakon večere. Striček Vlado, ili kako smo ga mi voljeli zvati striček Buncek, vodio nas je u lijepu šetnju navečer. Na tom mjestu bilo je čarobno. S litice smo gledali cijelo Zagorje. Svjetla koja su se vidjela izgledala su kao male

krijesnice što noću svijetle. Kad smo se vratili u dom, napravili smo diskoteku. Plesali smo i pjevali na sav glas. Srećom nikome nismo remetili san budući da su sela udaljena nekoliko kilometara u podnožju gore. Nakon plesa išli smo u sobe, još uvijek ne pokazujući umor, pa naša zabava još uvijek nije završila, nego se nastavila. Čim smo se okupili po sobama, brbljali smo o svačemu. Zaspali smo kasno u noći, kako koji.

19.6.2013. utorak

- Kad smo se ujutro probudili, smijeh nije silazio s naših lica. Uredili smo se, pospremili sobe i svoje stvari. Neke cure iz razreda pomogle su stričekima oko pranja suđa koje se nakupilo od doručka. Došlo je vrijeme i za igru pa i za šetnju. Imali smo prilike popeti se na toranj, najvišu točku Ravne gore s koje smo pogledom tražili naš zavičaj. Nakon ručka uslijedio je odmor, a nakon njega i oproštaj od stričeka Buncea i još jednog (ne znam mu ime). Slikali smo se s njima za kraj i krenuli prema doma. Hodali smo jako dugo putem koji nas je vodio kroz šumu, a kad smo došli do sela, mještani su bili jako ljubazni. Dali su nam da popijemo i natočimo hladnu

vodu, a i da si uberemo trešnje. Nakon nekog vremena i sami smo shvatili da je put koji nas vodi do cilja obilježen znakovima na drveću koje treba pratiti i tako se ne možeš izgubiti. Hodali smo od samog vrha Ravne gore pa sve do Trakoščana. Malo smo se odmorili u hladu pod krošnjama, a zatim se potpeli do dvorca u Trakoščanu i razgledali ga. Bio je predivan, kako izvana tako i iznutra. Isti taj dvorac gledali smo prijašnju večer s litice na Ravnoj gori i tada se činio kao mala kućica obasjana svjetlima. Nakon razgledavanja krenuli smo prema busu koji nas je vozio kućama. Svima nam je bilo lijepo, ali i tužno tog trenutka jer smo znali da se naše putovanje, naš maturalac, bliži kraju. Ipak, naše druženje nastavlja se u 8. razredu.

Emilija Horvat, 8.r

Zabava na Ravnoj gori

Zajedno na vidikovcu

Što ću ponijeti sa sobom iz osnovne škole?

Što li ću ponijeti sa sobom iz osnovne škole? Hoće li sjećanja ostati s nama ili će nestati poput suhog, žutog, otpalog lišća? Pitanja je puno, ali odgovori uvijek dolaze. Tada vrijeme pokaže svoje, a sudbini biramo sami. Ipak, nije lako zaboraviti dan kada ste prvi put krenuli u školu s vlastitom majkom koja vas je dovela do ovdje. Nije lako zaboraviti prvi osmijeh, prva prijateljstva. Kada biste samo besmisleno zaboravili ljude koje ste voljeli poput svoje braće, ljude koje ste „mrzili“ kada bi vas razljutili, a život biste dali za njih? Nisam neki pisac, naprotiv, nisam uopće, ali trudim se pisati jer su me oni naučili da se vrijedi trudit. Možeš li stvarno zaboraviti nekog s kime si proveo dio svog djetinjstva? Učinili smo stranca svojim prijateljem. Crno smo pretvorili u šareno. Tužno u veselo. Ponekad su nas male stvari činile boljima, a ponekad su nam stalno bile samo bube u glavi pa bi nas učitelj iz fizike nazvao „lajbekima“.

Pišem zadnju školsku zadaću. Pišem je s njima. Pišem je sa svojim razredom, i trenutno vlada tisina. Zamisli sad, zatvorи oči. Crno je, zar ne? Takav je život bez njih. Smiješno je da ljude, osobe iz razreda, poneseš sa sobom kući. Ali, ponjet ću njihove zagrljaje, ponijeti njihove suze, savjete, njihove terete i poneke nevraćene olovke. Jeste li i vi doživjeli ono prepisivanje zadaća u wc-ima? Jeste li se ikad razljutili kada bi vas dečki vukli za kosu ili podmetali noge namjerno? Sjećam se škole u prirodi. Sjećam se propuštenog maturalca. Sjećam se i upoznavanja u 1. razredu i kako bi nam se lica crvenjela od srama pa bi nam učiteljica rekla da smo „kao rajčice“. Nisam zaboravila ni najmanje sitnice. Nisam. Naprotiv, maštala sam i maštala o još više provedenih trenutaka sa svojim razredom.

Sjedeći u razredu i slušajući ostatak razreda kako se nadvikuju tko koga voli više, osjećam se kao da smo u vrtiću. Dolores sjedi nestrpljivo čekajući učiteljicu. Martina Oršuš se smije i možda je napokon pronašla svoju sreću. Kristinka nije napisala ni pola sastavka. Emilija piše istu temu kao i ja. Robert se glupira provaljujući nelogične izjave, učiteljica Kristinka piše po ploči, a Elena hoće da je spomenem u svojem sastavku. Hoću li naći nekog poput njih, svakog posebnog na svoj način? Hoće li još uvijek i nakon svega osmijeh ostati i blistati na njihovim licima? Meni hoće.

Jelena Rebernik, 8.r.

Doviđenja, osmaši

„Učiteljice, kako da počnem?“ Najčešće pitanje od kojeg bi me odmah na satu zaboljela glava... Da, zbilja, kako početi pisati poruku svojim učenicima sada kada se bliži kraj našeg druženja?

Školsko zvono sve tiše zvoni. Brine vas hoće li vam ocjene biti dovoljno dobre. Hoćete li upisati srednju školu koju želite? Hoće li biti novih prijatelja koji će vas privatiti? Upitnici na papiru, upitnici iznad vaših glava...

Znam da je kraj blizu, no razmišljajte da je svaki kraj zapravo i novi početak. Krenite uzdignute glave i hrabro u svoju budućnost. Budite iskreni i prirodni kao i do sada. Ne sramite se pitati kada nešto ne znate jer samo mudar čovjek pita. Kritika neka vas ne obeshrabri, to je samo prilika da postanete još bolji. Poštujte najprije sami sebe, ali poštujte i druge ljude. Ne odustajte od svojih želja i ciljeva, očekujte od sebe ono najbolje. Slušajte svoj razum, ali slušajte i svoje srce. Otvorite ga i dajte puno ljubavi. Tada ćete je i primati.

Doviđenja i sretno, osmaši mojo!
Kristinka Vugrinec, razrednica 8. r.

SORILJE AMNJOV

Ame ljimb âj ka sori.
Nu s poči
Niti ândat s s perd.
Âlfeld âj p aje
K âj dojtri
Ka auru še svitilešci.
Knd âl amvc
Sl svitešć,
Gnđešć
K ješć
Âlfeld osob.

MOJE SUNCE

Moj je jezik kao sunce.
Ne može se
Nikako izgubiti.
Poseban je zato
Što je rijedak
Kao zlato što sija.
Kad ga naučiš
Govoriti,
Misliš
Da si neka
Druga osoba.
Danijel O., 8.r.

LJIMBA ANOSTRÂ

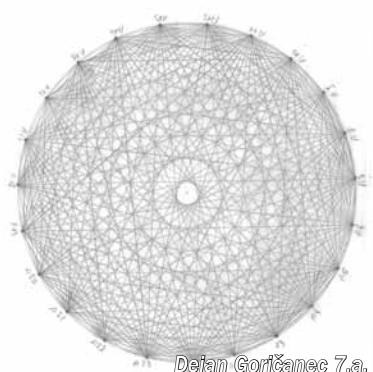
Ljimba anostrâ s svitesći
Âm mulći kumpnj.
Noj frdâ je nu pučenj
S fijenj.
Kari mu zâši s nu svitesk
Pâ ljimba anostrâ
Ju mi bunuli.
Ljimba anostrâ âj tari
Ka petra
Š njime nu upuće
S nju je k asta âj
Anostrâ ljimbâ
D Bijaš.
Vedran M. 8.r

Zanimljivosti u nastavi

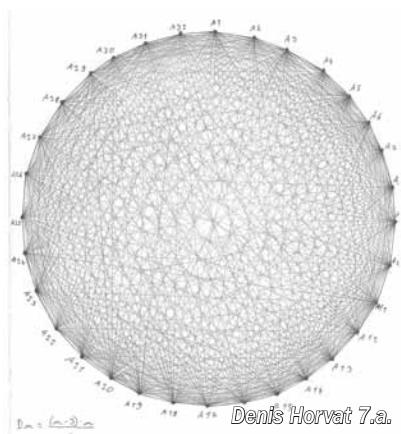
Mnogokuti

Naša učiteljica matematike Natali Vidović pokazala nam je kako izgleda mnogokut te je većina nas krenula u njegovu izradu. Za tu izradu trebalo nam je znanje o mnogokutima, vješt rad ruku učenika 7. razreda, šestar i ravnala te malo dobre volje i vremena. I evo, nastala su lijepa i neobična djela.

Emili Vizinger, 7.a

Dejan Gorčanec 7.a.

Denis Horvat 7.a.

Uloga medija u vršnjačkim odnosima

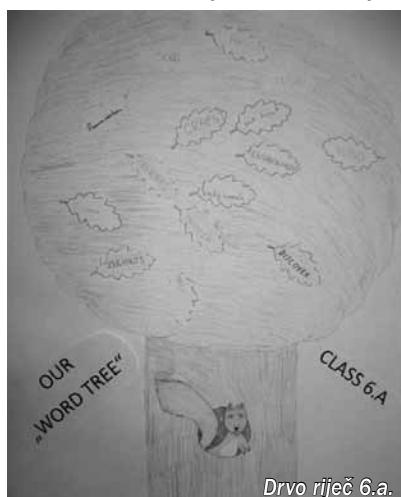
U sklopu zdravstvenog odgoja koji je prisutan u svim predmetima, prisustvovali smo nastavi u knjižnici. Knjižničarka nam je održala prezentaciju o tome kako mediji utječu na nas. Zaključili smo da trebamo prepoznati dobre i loše informacije koje nam mediji žele nametnuti i naravno, izbjegavati one loše.

Melita Balog, 6.d

Drvo riječi

U petak, 29. studenog, učenici 6.a razreda sudjelovali su na jednom zanimljivom natječaju. Natječaj je objavio British Council Croatia koji se bavi promocijom engleskog jezika. Učenici su pretraživali njihove mrežne stranice (www.britishcouncil.hr) u potrazi za zanimljivim engleskim riječima. Svaki učenik odabrao je jednu, napisao je na list te su zajednički napravili svoje Drvo riječi. Fotografiju drveta poslali su u British Council.

Dijana Filo, učiteljica

Drvo riječi 6.a.

Sjećanje na velikana

Jedan od najvećih hrvatskih književnika bio je Antun Gustav Matoš. Povodom stote godišnjice njegove smrti organizirali smo glasno čitane njegovih pjesama u holu škole i u školskom dvorištu. Mogli ste čuti njegove pjesme: Mačuhica, Noturno, Suton, Serenada i Sirotica. Ja sam pročitala sve njegove pjesme i mogu vam reći da su mi se jako svidjele. Ako ćete imati prilike, pročitajte i vi pa ćete se sami uvjeriti da je tako.

Manuela Dobošić, 7.d

Kviz iz lektire za 2. razrede

Učenici drugog razreda svoje su znanje o pročitanom lektirnom djelu Poštarska bajka prezentirali kroz kviz. On je bio tako koncipiran da su učenici podijeljeni u grupe u prvom dijelu odgovarali na pitanja ponuđena na prezentaciji, a u drugom dijelu su izvlačili pitanja, dogovarali se sa svojom grupom te na izvučeno pitanje odgovarali. Grupa s najviše točno odgovorenih pitanja je bila, naravno, pobjednik. Cilj i zadatekviza su ponoviti i prezentirati znanje o poštarskoj bajci općenito, kroz grupni rad razvijati samopouzdanje, kolegjalnost i osjećaj pripadnosti, razvijati natjecateljski duh, stjecati naviku posjeta knjižnici te poticati učenike na daljnja čitanja i razvijati ljubav prema čitanju. Po završetku kviza pobjedničkoj grupi su podijeljene simbolične nagrade.

Marija Tot, knjižničarka

Dan koktela

Na satu razrednog odjela, naš je 5.a razred s razrednicom Tinom Ladić napravio voćno - povrte sokove. Da nam bude zabavnije mi smo ih nazvali: koktel! Tu je bilo svega: mrkve, jabuka, krušaka, špinata, banana, limuna, naranči, celera... Premda vi mislite da to uopće ne ide zajedno, mi smo odlučili isprobati. Podijelili smo se u tri grupe. Svaka je grupa po zajedničkom dogovoru odabrala voće i povrće, zapisala recept za svoj koktel i dala mu ime. To su bili: Madam, Djecji koktel i Vočni koktel. Učiteljica je pomiješala naše sastojke u sokovniku i naši napitci su bili spremni za kušanje.

Svi su bili jako ukusni, ali je ipak pobijedio samo jedan. Odlučili smo s vama podijeliti recept za naš najbolji dječji koktel. Sviđaju li vam se namirnice i želite biti jako veseli i zdravi, baš kao i mi, isprobajte ga!

Rebeka Košak i Larisa Vizinger, 5.a

Madam

Sastojci:

- 2 jabuke
- 2 mrkve
- 1 naranča
- 1 kivi
- 1 limun
- 1 kruška
- špinat (2 – 3 listića)
- celer (1 list)

Maxenca

Dan škole

Dan škole

Maxenca

Naslovna stranica

Osnovna škola dr. Ivana Novaka Macinec generacija 2012/2013.

Prvi red: Dolores Hergotić, Jelena Rebernik, Kristinka Dolar, Melita Oršoš, učiteljica Kristinka Vugrinec, Emilia Horvat, Elena Balog, Nedeljko Oršoš, Robert Bogdan, Danijel Balog

Drugi red: pedagoginja Miroslava Vaksman, učiteljica Tina Ladić, učiteljica Dijana Filo, učiteljica Snježana Vuković, defektoLOGINJA Simona Borko, učiteljica Sandra Logožar, vjeroučiteljica Dajana Mikulan Vidović, učiteljica Sandra Gotal, ravnateljica Božena Dogša, učiteljica Simona Tomšić

Treći red: Jasmin Ignac, Vedran Muršić, Alen Horvat, Danijel Oršoš, Denis Drk, Marko Oršoš, Martina Oršoš, Martina Ignac, Silvija Oršoš.